

ผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาวาม กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
สุณี แสงทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2552

ผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
สุณี แสงทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาวาม กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
สุณี แสงทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2552

สุณี แสงทอง.(2552). ผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร.
สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร
กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธารามที่กำลังศึกษาอยู่ในภาค
เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 และสมัครเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ จำนวน 20 คน ระยะเวลาในการทดลอง 3
วัน ระหว่างวันที่ 11-13 มีนาคม 2552

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์
แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
สำเร็จรูปหาค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถามเจตคติ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของเจตคติก่อนและหลัง
เข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์โดยใช้ t-test แบบ dependent

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า กลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษสามารถสร้างเจตคติในการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้สูงขึ้นอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF GROUP DYNAMICS TO BUILD UP POSITIVE
ENGLISH LEARNING OF THE STUDENTS IN PRATOM 5
AT WATTONGSUTTARAM SCHOOL BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
SUNEE SAENGTHONG

Present in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2009

Sunee Saengthong. (2009). The Effect of Group Dynamics to Build up Positive English Learning of The Students in Pratom 5 at Wattongsuttaram School Bangkok. Master's Project. M.Ed. (Psychology and Counseling). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Asst.Prof.Dr. Totsaworn Maneesrikum.

The purpose of this experimental research was to examine the effect group dynamics to build up positive English learning of the students in pratom 5 at Wattongsuttaram school Bangkok. The samples of this study were twenty Primary 5 students at Wattongsuttaram school during the academic year 2008. The experiment was conducted on March 11-13 , 2009.

The instruments used to collect the data included the Group Dynamics English program, the pre-post questionnaires to measure the students' positive towards learning English. The data collected were statistically analyzed by t-test dependent.

The result of the study showed that positive in learning English of Primary 5 students after attending Group Dynamics was significantly higher at the level of .01

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร ของ สุณี แสงทอง ฉบับนี้
แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
จิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากคณาจารย์และบุคคลหลายท่าน ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้กำลังใจด้วยความเอื้ออาทรและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร มณีศรีขำ ที่รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ เป็นกรรมการสอบ และให้ความกรุณาตรวจแก้ไขให้คำแนะนำกับศิษย์ระยะยาวคนนี้ ตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. นันทา สุวัทษา ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจเครื่องมือให้อย่างละเอียด

ขอขอบคุณนักเรียนโรงเรียนวัดทองสุทธาราม ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลอง งานวิจัย

ท้ายสุดขอขอบพระคุณ คุณพ่อมานะ แสงทอง ที่คอยให้ความรักให้กำลังใจและอดทนรอคอย จวบจนผู้วิจัยประสบความสำเร็จเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท

สุณี แสงทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวความคิด.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายของกลุ่มสัมพันธ์	7
ทฤษฎีเกี่ยวกับกลุ่มสัมพันธ์.....	8
หลักการสอนตามทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์.....	11
ปรัชญาเกี่ยวกับการทำงานเป็นกลุ่ม.....	13
จุดมุ่งหมายของกลุ่มสัมพันธ์.....	14
การเตรียมการสอนกลุ่มสัมพันธ์.....	16
วิธีการสอนที่กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์.....	17
ขนาดของกลุ่มสัมพันธ์.....	18
เวลาและจำนวนครั้งในการเข้ากลุ่ม.....	18
ประโยชน์ของกลุ่มสัมพันธ์.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสัมพันธ์.....	20
ความหมายของเจตคติ.....	22
ลักษณะของเจตคติ.....	23
องค์ประกอบของเจตคติ.....	24
ประโยชน์ของเจตคติ.....	25
เจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ.....	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
หลักการและมาตรฐานวัดเจตคติ.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	28
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	30
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	30
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	30
การเก็บรวบรวมเครื่องมือ.....	31
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	38
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	38
วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
สรุปผลการวิจัย.....	39
อภิปรายผลการวิจัย.....	39
ข้อเสนอแนะ.....	42
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	43
บรรณานุกรม.....	44
ภาคผนวก.....	50
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	86

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ผลการเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	
ก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธภาษาอังกฤษ.....	34
2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	
ก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธภาษาอังกฤษ.....	35

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงองค์ประกอบของเจตคติ.....	25
2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา.....	26
3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ.....	37

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ทั่วโลก ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนต่างชาติต่างภาษาจากทุกภูมิภาคของโลก รวมทั้งยังใช้ในการต่อรองเพื่อแข่งขันและความร่วมมือทั้งทางเศรษฐกิจ การเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การเรียนภาษาต่างประเทศยังช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คน เพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้ปฏิบัติต่อกันได้อย่างถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ :2545 :1)

ในปัจจุบันนี้เด็กไทยต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาได้มากกว่าหนึ่งภาษาและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารระดับสากลได้ด้วยกระแสของความเป็นสากลทำให้คนไทยต้องให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษและต้องเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ระดับที่ผู้เรียนจะสื่อสารและใช้ภาษาอังกฤษแสวงหาความรู้อันเป็นสากลได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ (ลำอาน หิรัญบุรณะ.2544:คำชี้แจง)

การที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญสำหรับการติดต่อสื่อสารทำให้เกิดการพัฒนาการเรียน การสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องเพื่อหาวิธีการที่จะให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอนแต่เนื่องจากการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากการเรียนวิชาอื่นๆ คือผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพของตน การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา (กรมวิชาการ,กระทรวงศึกษาธิการ.2544:5) ดังนั้นการเรียนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนวัดทองสุทธาราม เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ได้จัดทำกิจกรรม “One Minute Speaking ” โดยหานักเรียนที่สมัครใจทำกิจกรรมพูดหน้าเสาธงวันละ 1 นาที พบว่ามีนักเรียนมาร่วมสมัครทั้งสิ้น 30 คนจากจำนวนนักเรียน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 26.79

ผู้วิจัยได้สอบถามเหตุผลนักเรียนที่ไม่สมัครเข้าทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนเห็นว่าภาษาอังกฤษยากและเบื่อ ,ไม่ชอบภาษาอังกฤษ และไม่ออกความคิดเห็น จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยพอจะสรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบและไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษอาจกล่าวได้ว่านักเรียนขาด

แรงจูงใจในการเรียนรวมไปถึงการมีเจตคติในทางลบต่อภาษาอังกฤษและเมื่อมีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษก็รู้สึกเบื่อหน่ายและไม่อยากร่วมกิจกรรม

ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเพราะเจตคติเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนการสอน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนย่อมมีเจตคติที่แตกต่างกัน บางคนมีเจตคติที่ดีมีความสนใจอยากที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ บางคนรู้สึกเฉยๆ หรือบางคนไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าเป็นวิชาที่ยากอย่างไรก็ตามครูผู้สอนสามารถช่วยนักเรียนเหล่านั้นให้เกิดความรู้สึกที่ดีและอยากเรียนได้ด้วยการพยายามสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ทุกครั้งที่สอนกล่าวคือการสร้างเจตคติคือกุญแจที่ไขไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้

กลุ่มสัมพันธ์เป็นเสมือนการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะทางภาษาในสถานการณ์จริง โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายเน้นความสนุกสนาน เช่น การใช้บทบาทสมมติ การเล่นเกม การวาดภาพ การร้องเพลง ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้สามารถสร้างเจตคติให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้ โดยผู้เรียนไม่รู้ตัว ดังที่ไรท์ เบทเทอร์ไรจ์ และ บัคบาย (Wright Betteridge; & Bucby. 1999: บทนำ) ที่ว่าการใช้เกมในการเรียนภาษานั้น จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาโดยผ่านที่สนุกสนานผ่อนคลายและไม่ตึงเครียดสอดคล้องผลการวิจัยของศิริพันธ์ โรจนุตมะ (2541: 65) และศิริยา คณิธรานนท์ (2541: 77-78) พบว่าเกมภาษาและกิจกรรมต่างๆ สามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนรวมทั้งมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะมากขึ้น และสามารถทำให้ผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตจริง ตลอดจนเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถสร้างความสนุกสนาน แรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีกด้วยได้ โดยผู้เรียนไม่รู้ตัว

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะกลุ่มสัมพันธ์เป็นกระบวนการที่ช่วยให้สมาชิกในกลุ่มได้พัฒนาในด้านเจตคติในการเรียนกลุ่มสัมพันธ์ เน้นกิจกรรมที่นำไปสู่การปฏิบัติจริงผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และจากการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์การเรียนรู้จากผู้อื่นผลการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียน ร่วมกันวิเคราะห์สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น ได้แก่ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการในสมาชิกแต่ละคนและการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มโดยส่วนร่วมประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากการวิเคราะห์ร่วมกันนี้จะมีความหมายต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่ผู้เรียนได้คิดค้นและเสาะหามาได้ด้วยตนเอง

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้ กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานครซึ่ง ผลการศึกษาที่ได้จะใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ จริง ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในบรรยากาศที่สนุกสนาน ไม่ตึงเครียดอันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติใน การเรียนและสามารถเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว เป็นผู้ที่สนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ รู้จักการทำงาน เป็นหมู่คณะและทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นแรงผลักดันและกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ ภาษาอังกฤษมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษและเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ใช้กลุ่ม สัมพันธ์ภาษาอังกฤษ ไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน วัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 112 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน วัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 ที่มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ กว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 28 คนและสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ จำนวน 20 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ กลุ่มสัมพันธ์

3.2 ตัวแปรตาม คือ เจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **กลุ่มสัมพันธ์** หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่นักเรียน โดยนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม มีส่วนร่วมในกิจกรรม วิเคราะห์ แลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน และสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมนั้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยมีขั้นตอนของกิจกรรมดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ คือ การปูพื้นผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียน หรือการสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนที่จะตามมา

ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรม คือ การให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตามกิจกรรมที่เตรียมไว้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์โดยตรง สามารถนำมาอภิปรายและวิเคราะห์ได้หลังจากปฏิบัติกิจกรรมสิ้นสุดลง

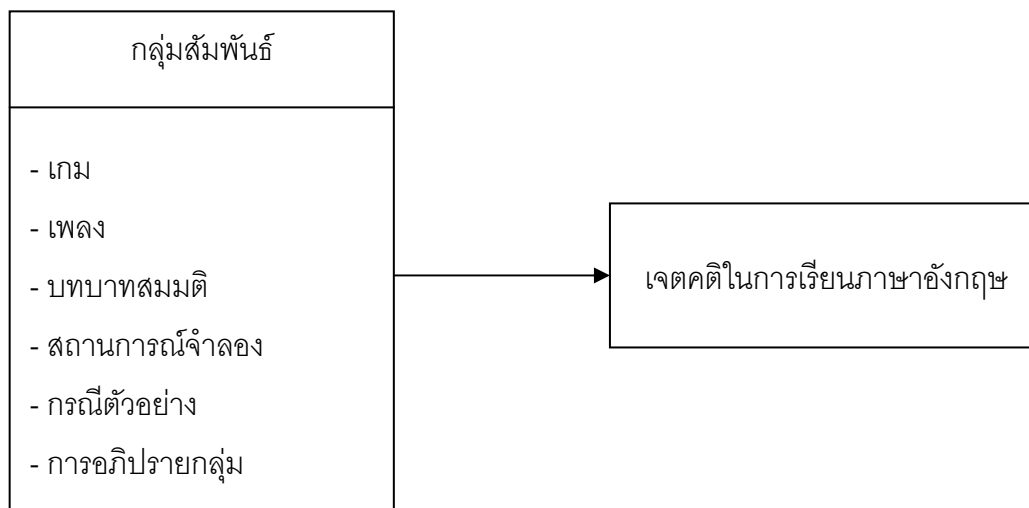
ขั้นที่ 3 ขั้นอภิปราย คือ การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความรู้สึกความคิดเห็นหลังจากที่ทำกิจกรรมเสร็จไปแล้ว ในขั้นนี้ครูจะต้องเป็นผู้นำทางช่วยให้ผู้เรียนวิเคราะห์พฤติกรรมต่าง ๆ และอภิปรายร่วมกันจนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป คือ ผู้เรียนได้ร่วมกันอภิปรายจนเกิดความเข้าใจตามที่ต้องการแล้ว ครูผู้สอนจะต้องช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดต่อไป ถึงการนำเอาการเรียนรู้ ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริงหลังจากนั้นครูผู้สอนและผู้เรียนต้องช่วยกันสรุปถึงการเรียนรู้ทั้งหมดที่เกิดขึ้น

2. **เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ** หมายถึง การแสดงออกทางความคิดเห็น ความรู้สึก และการกระทำหรือแนวโน้มพฤติกรรมที่แสดงต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ในด้านบวกได้แก่ การเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในด้านลบได้แก่ การไม่เห็นถึงคุณค่าหรือประโยชน์ของการเรียน ความรู้สึกไม่พอใจ ไม่ต้องการ อยากหลีกเลี่ยงที่จะกระทำกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษ

3. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์มีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสัมพันธ์

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสัมพันธ์

- 1.1.1 ความหมายของกลุ่มสัมพันธ์
- 1.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับกลุ่มสัมพันธ์
- 1.1.3 หลักการสอนตามทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์
- 1.1.4 ประโยชน์เกี่ยวกับการทำงานเป็นกลุ่ม
- 1.1.5 จุดมุ่งหมายของกลุ่มสัมพันธ์
- 1.1.6 การเตรียมการสอนกลุ่มสัมพันธ์
- 1.1.7 วิธีการสอนที่ส่งเสริมกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์
- 1.1.8 ขนาดของกลุ่มสัมพันธ์
- 1.1.9 เวลาและจำนวนครั้งในการเข้ากลุ่ม
- 1.1.10 ประโยชน์ของกลุ่มสัมพันธ์

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสัมพันธ์

- 1.2.1 การวิจัยในประเทศ
- 1.2.2 การวิจัยในต่างประเทศ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

- 2.1.1 ความหมายของเจตคติ
- 2.1.2 ลักษณะของเจตคติ
- 2.1.3 องค์ประกอบของเจตคติ
- 2.1.4 ประโยชน์ของเจตคติ
- 2.1.5 เจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ
- 2.1.6 หลักการและมาตรฐานวัดเจตคติ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

2.2.1 การวิจัยในประเทศ

2.2.2 การวิจัยในต่างประเทศ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสัมพันธ์

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสัมพันธ์

2.1.1 ความหมายของกลุ่มสัมพันธ์

อเนก หงษ์ทองคำ(2542: 65) กล่าวว่ากลุ่มสัมพันธ์ (Group Dynamic) เป็นกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความจำเป็นในการช่วยกระตุ้นและสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นทนทานการได้แสดงออกในรูปแบบต่างๆ สามารถนำไปสอดแทรกสาระต่างๆโดยผ่านทางกระบวนการกลุ่มให้ได้เล่น ได้วิพากษ์ ได้วิจารณ์ วิเคราะห์กันเอง และเพื่อเป็นการศึกษาเรียนรู้ทำความเข้าใจสมาชิกในกลุ่ม โดยผู้นำนันทนาการจะต้องช่วยเสริม

ประไพ ตรีฤกษ์ฤทธิ์ (2543: 1) ได้ให้ความหมายของกลุ่มสัมพันธ์ไว้ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ให้กลุ่มได้เรียนรู้ถึงพฤติกรรม ทักษะ และ การเข้าใจคน
2. เป็นกิจกรรมที่ให้กลุ่มรู้วิธีไขปัญหา ยอมรับ พัฒนาตนและรับผิดชอบต่อตนเอง
3. เป็นการเรียนรู้ปฏิกริยาภายในกลุ่ม กระตุ้นให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อการอยู่ในสังคม

4. เป็นการใช้กระบวนการกลุ่ม เป็นแนวทางเพื่อให้เกิดการร่วมมือที่ดีต่อการพัฒนาองค์กร

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 55) กล่าวว่ากลุ่มสัมพันธ์คือพลังกลุ่ม เป็นการจัดกิจกรรมให้บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมีกิจกรรมสัมพันธ์กัน มีการสื่อสารปรับตัวเข้าหากัน ก่อให้เกิดพลังขึ้นภายในกลุ่ม โดยวิธีการต่างๆ ที่จะช่วยในการตัดสินใจร่วมกัน เพื่อพัฒนากลุ่มไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ กิจกรรมนันทนาการกลุ่มสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการทำงานเป็นทีม การประสานงาน ร่วมมือกันของกลุ่มและยังส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมของกลุ่ม

ทิสนา แหมมณี (2545: 139) กล่าวว่ากลุ่มสัมพันธ์หมายถึงความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวกันของกลุ่มเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งการปฏิบัติงานจะเป็นไปในทิศทางใดนั้นขึ้นอยู่กับพลังผลักดันที่เกิดขึ้นจากองค์ประกอบและปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆของกลุ่ม อาทิเช่น ผู้นำกลุ่ม แบบแผนการสื่อสารและการใช้อำนาจของกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในกลุ่มและปัญหาต่างๆของกลุ่ม

สรุปได้ว่ากลุ่มสัมพันธ์เป็นกระบวนการ การเรียนรู้ที่สมาชิกเข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้ได้รับความรู้อย่างกว้างขวางเป็นการพัฒนาตนเอง เป็นการลดความวิตกกังวล

และความตึงเครียด ช่วยในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ตนเองหรือสมาชิกกำลังประสบอยู่ให้หมดไปซึ่งเป็นประโยชน์ในการที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมกล้าแสดงออก

2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับกลุ่มสัมพันธ์

ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของ กลุ่มสัมพันธ์ มีหลายทฤษฎี คาร์ไรท์ และ แชนเดอร์ ,ซอร์ , ฟอสท์.(ทศนา เขมมณี.2545: 6-9) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีสถาน (Field Theory) ของ เคิร์ท เลวิน(Kurt Lewin) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

1.1 โครงสร้างของกลุ่มเกิดจากการรวมกลุ่มของบุคคลที่มีลักษณะแตกต่างกัน

1.2 ในการรวมกลุ่มแต่ละครั้ง สมาชิกในกลุ่มจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในรูปของการกระทำ (act) ความรู้สึก (feeling) และความคิด (thinking)

1.3 องค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวไว้ในข้อ 1.2 มีผลต่อโครงสร้างของกลุ่ม ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของสมาชิกในกลุ่ม

1.4 สมาชิกในกลุ่มจะมีการปรับตัวเข้าหากันและพยายามช่วยกันทำงาน ซึ่งการที่บุคคลพยายามปรับตัว จะก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน(cohesion) และจะทำให้เกิดพลังหรือแรงผลักดันที่ทำให้กลุ่มสามารถดำเนินงานไปได้ด้วยดี

2.ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interaction Theory) ของเบลล์ (Bales) โฮมาน (Homans) และ ไวท์ (Whyte) แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีนี้ คือ

2.1 ปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการกระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง (Activity)

2.2 ปฏิสัมพันธ์ คือ

2.2.1 ปฏิสัมพันธ์ทางร่างกาย (Physical Interaction)

2.2.2 ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา (Verbal Interaction)

2.2.3 ปฏิสัมพันธ์ทางอารมณ์จิตใจ (Emotional Interaction)

2.3 กิจกรรมต่าง ๆ ที่กระทำผ่านการมีปฏิสัมพันธ์นี้ จะก่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึก(Sentiment)

3.ทฤษฎีระบบ (System Theory) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดสำคัญ คือ

3.1 กลุ่มมีโครงสร้าง หรือระบบ ซึ่งประกอบด้วยกำหนดยุทธศาสตร์หน้าที่ของสมาชิกและการแสดงบทบาทของสมาชิกอันถือว่าการลงทุน (Input) เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ (Output)

3.2 การแสดงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกระทำได้โดยผ่านระบบสื่อสาร (Communication) ซึ่งเป็นเครื่องมือในการแสดงออก

4. ทฤษฎีสังคมมิติ (Sociometric Orientation) ของโมเรโน (Moreno) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดที่สำคัญดังต่อไปนี้

4.1 ขอบเขตของการกระทำของกลุ่มขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของสมาชิกในกลุ่มในการเลือกรูปแบบและวิธีการที่จะปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (Interpersonal Choice)

4.2 เครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ได้ดีคือ การแสดงบทบาทสมมติ (Role playing) และการใช้เครื่องมือวัดสังคมมิติ (Sociometric Test)

5. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Orientation) ของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดที่สำคัญ คือ

5.1 เมื่อบุคคลอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม จะต้องอาศัยกระบวนการจูงใจ (Motivation Process) ซึ่งอาจเป็นการให้รางวัล หรือการได้รับผลจากการทำงานในกลุ่ม

5.2 ในการรวมกลุ่ม บุคคลมีโอกาสดำเนินการอย่างเปิดเผยหรือพยายามป้องกันปิดบังตนเองโดยวิธีต่าง ๆ การช่วยให้บุคคลแสดงออกตามความเป็นจริง โดยใช้วิธีการบำบัดทางจิต สามารถช่วยให้สมาชิกในกลุ่มเกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น

6. ทฤษฎีจิตวิทยาทั่วไป (General Psychology) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดว่าการใช้หลักจิตวิทยาต่าง ๆ เช่นจิตวิทยาการรับรู้ การเรียนรู้ ความคิด ความเข้าใจ การให้แรงจูงใจ ฯลฯ สามารถช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของบุคคล

7. ทฤษฎีบุคลิกภาพของกลุ่ม (Group Syntality Theory) ของแคทเทล (Cattell) ทฤษฎีนี้ อาศัยหลักการจากทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) คือกฎแห่งผล (Law of Effect) เพื่ออธิบายพฤติกรรมของกลุ่ม แนวคิดในทฤษฎีนี้ประกอบด้วย

7.1 ลักษณะของกลุ่มโดยทั่วไป มีดังนี้

7.1.1 กลุ่มแต่ละกลุ่มมีสมาชิกซึ่งมีบุคลิกภาพเฉพาะตัว (Population Traits) ได้แก่ สถิติปัญญา ทักษะคต บุคลิกภาพ เป็นต้น

7.1.2 กลุ่มแต่ละกลุ่มมีบุคลิกเฉพาะกลุ่ม (Syntality Traits หรือ Personality Traits) ซึ่งเป็นผลจากสมาชิกกลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป บุคลิกภาพของกลุ่ม ได้แก่ ความสามารถของกลุ่มที่มีอยู่ การกระทำของสมาชิกร่วมกัน การตัดสินใจ รวมทั้งพฤติกรรมหรือการแสดงออกของสมาชิก เป็นต้น

7.1.3 กลุ่มแต่กลุ่มมีโครงสร้างภายในเฉพาะตน (Characteristic of Internal Structure) ซึ่งหมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก และแบบแผนหรือลักษณะในการรวมกลุ่ม

7.2 พลังอันเกิดจากบุคลิกภาพของกลุ่ม (Dynamics of Syntality) หมายถึงการแสดงกิจกรรมหรือความร่วมมือของสมาชิกในกลุ่มเพื่อจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง การกระทำของสมาชิกมีลักษณะ 2 ประการ คือ

7.2.1 ลักษณะที่เป็นกลุ่มรวมกันได้ (Maintenance Synergy) หมายถึงลักษณะของความร่วมมือในการกระทำกิจกรรมของสมาชิกแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ความสัมพันธ์ของสมาชิกเป็นไปได้อย่างราบรื่นและก่อให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งทำให้กลุ่มไม่แตกแยกหรือมีสมาชิกถอนตัวออกจากกลุ่ม

7.2.2 ลักษณะที่ทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ (Effective Synergy) หมายถึงกิจกรรมที่สมาชิกกระทำเพื่อให้กลุ่มบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

8. ทฤษฎีสัมฤทธิ์ผลของกลุ่ม (A Theory of Group Achievement) สตีอกดิลล์ (Stogdill) ได้อธิบายทฤษฎีนี้ว่า สัมฤทธิ์ผลของกลุ่มทั่วไปมี 3 ด้าน คือ

8.1 การลงทุนของสมาชิก (Member Inputs) เมื่อบุคคลมารวมกลุ่มกัน ต่างคนต่างจะแสดงออกและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รวมทั้งคาดหวังการตอบสนองตามความคิดเห็นและความเข้าใจของตนซึ่งการกระทำต่างๆ ของสมาชิกกลุ่มถือเป็นการลงทุนของสมาชิก

8.2 โครงสร้างและผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม

8.2.1 โครงสร้างอย่างเป็นทางการ (Formal Structure) คือสิ่งที่คาดหวังจากการมีปฏิสัมพันธ์ของสมาชิก เช่น การกำหนดตำแหน่งให้แก่สมาชิกแต่ละคนให้มีฐานะ (Status) และหน้าที่ (Functions) ตามที่ควรจะเป็น เพื่อให้สมาชิกกระทำและตอบสนองตามที่คาดหวังไว้และทำให้ผลของการทำงานเป็นจริงขึ้นมาได้

8.2.2 โครงสร้างเกี่ยวกับบทบาทของสมาชิก (Role Structure) คือโครงสร้างของกลุ่มที่เชื่อว่าจะมีอยู่ภายในตัวสมาชิกแต่ละคน สมาชิกแต่ละคนจะมีอิสระที่จะแสดงบทบาทของตนได้อย่างเต็มที่บทบาทที่กล่าวถึงได้แก่ ความรับผิดชอบ (Responsibility) และอำนาจ (Authority) ในการทำตามตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

8.2.3 ผลงานของกลุ่ม (Group Outputs) หรือสัมฤทธิ์ผลของกลุ่ม (Group Achievement) หมายถึงผลที่ได้รับจากการลงทุนของสมาชิกซึ่งได้แก่การแสดงออก การปฏิสัมพันธ์ และการคาดหวังโดยผ่านการแสดงออกตามโครงสร้างและการกระทำของกลุ่ม ผลที่กลุ่มได้รับมี 3 ประการคือ

ก. ผลของการทำงาน (Productivity) ซึ่งเกิดจากการคาดหวังหรือจุดมุ่งหมายและการกระทำเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย

ข. ขวัญกำลังใจของกลุ่ม (Group Morale) หากกลุ่มมีโครงสร้างและกระบวนการที่ดีขวัญและกำลังใจของกลุ่มจะมีมากขึ้น

ค. ความสามัคคี หรือการยึดเหนี่ยวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Cohesion) เป็นผลที่เกิดขึ้นจากความพอใจของสมาชิกกลุ่มในการทำงานร่วมกัน

9. ทฤษฎีพื้นฐานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Fundamental Interpersonal Relations Orientations) ชุทซ์ (Schutz) อธิบายทฤษฎีนี้ไว้ว่า สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความต้องการที่จะเชื่อมโยงสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการที่จะได้รับการยอมรับนับถือและการยกย่องจากผู้อื่น นอกจากนั้นยังต้องการที่จะเป็นที่รักของบุคคลอื่น (Affection) และในขณะเดียวกันก็ต้องการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่น ควบคุมผู้อื่น บุคคลแต่ละคนมีรูปแบบหรือมีลักษณะที่เข้ากันได้ (Compatibility) หรือเข้ากันไม่ได้ (Incompatibility) ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์และการปรับตัวของสมาชิกในกลุ่ม

ทฤษฎีที่กล่าวมาล้วนมีส่วนช่วยให้กลุ่มสัมพันธ์พัฒนาขึ้นตามลำดับการศึกษากลุ่มในแง่กลศาสตร์ของกลุ่ม (Dynamics of Group) ช่วยให้ได้ข้อความรู้จำนวนมากตามมา เช่น เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติของกลุ่ม กระบวนการกลุ่ม ผู้นำและสมาชิกกลุ่ม พฤติกรรมของกลุ่ม เป็นต้น

2.1.3 หลักการสอนตามทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์

ทิสนา แชมมณี (2545: 24 – 25) กล่าวว่าในการศึกษาเรื่องกลุ่มสัมพันธ์นั้น นิยมใช้วิธีการศึกษาแบบห้องปฏิบัติการและการฝึกแบบเข้ม กล่าวคือ ผู้ศึกษาจะได้ศึกษาจากพฤติกรรมของคนอื่นที่มาร่วมกิจกรรมนั้น จะได้มีโอกาสเพื่อทดลองและเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่นโดยใช้กิจกรรมกลุ่มเสมือนห้องทดลองปฏิบัติการ การศึกษาในลักษณะดังกล่าวจะเป็นไปในลักษณะต่อเนื่องและเข้มข้นเพื่อให้เกิดความเรียนความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและแน่นแฟ้น วิธีการศึกษาหรือวิธีการเรียนตามลักษณะดังกล่าวเมื่อวิเคราะห์แล้ว พบว่า มีพื้นฐานความเชื่อเกี่ยวกับหลักการเรียนรู้และหลักการสอนดังนี้

1. หลักการเรียนรู้

1.1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ควรเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนของตน

1.2. การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากแหล่งต่าง ๆ กัน มิใช่จากแหล่งใดแหล่งหนึ่งเพียงแหล่งเดียว ประสบการณ์ และความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคลถือเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญ

1.3. การเรียนรู้ที่ดีต้องเกิดจากการเรียนรู้ที่เกิดจากความเข้าใจ จึงช่วยให้ผู้เรียนจดจำและสามารถใช้การเรียนรู้นั้นให้เป็นประโยชน์ได้ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบด้วยตนเองนั้นมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและจดจำได้ดี

1.4. การเรียนรู้กระบวนการนั้นมีความสำคัญ เพราะกระบวนการเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และคำตอบต่าง ๆ ที่ตนต้องการ ผลงานต่าง ๆ จะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับกระบวนการเป็นสำคัญ ดังนั้น การเรียนรู้ที่ดีจึงต้องเน้นกระบวนการด้วย

1.5. การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียน คือ การเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ การช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งนั้น ๆ มากขึ้นและเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

2. หลักการสอน

ความเชื่อในหลักการเรียนรู้ดังกล่าว จะสะท้อนไปสู่หลักการสอนที่ใช้ในการสอนเรื่องกลุ่มสัมพันธ์โดยทั่ว ๆ ไป ครูผู้สอนจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักการเรียนรู้ดังนี้

2.1. ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การเรียนรู้ได้มีบทบาทเป็นผู้กระทำ รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และเรียนอย่างมีชีวิตชีวา

2.2. ยึดกลุ่มเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มได้พูดคุยปรึกษาหารือ หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ของกันและกัน ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น และเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้สามารถอยู่ทำงานกับผู้อื่นได้ดีขึ้น รวมทั้งได้เรียนรู้ข้อมูลและทักษะที่กว้างและหลากหลาย

2.3. ยึดการค้นพบตนเอง เป็นวิธีการในการเรียนรู้โดยครูพยายามจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นหาและค้นพบคำตอบด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะการค้นพบความจริงใด ๆ ด้วยตนเองนั้น ผู้เรียนจะจดจำได้ดีมีความหมายโดยตรงต่อผู้อื่นและมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้มากกว่าการเรียนรู้ที่ได้รับการบอกเล่าจากบุคคลอื่น

2.4. เน้นกระบวนการควบคู่ไปกับผลงาน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ถึงกระบวนการกลุ่มและกระบวนการต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดผลงานนั้น มิใช่มุ่งพิจารณาถึงผลงานแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะประสิทธิภาพของผลงานขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกระบวนการด้วย ดังนั้น การเรียนรู้กระบวนการจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ผลงานดีขึ้น

2.5. เน้นการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสคิดหาแนวทางที่จะนำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน ครูพยายามส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติจริงเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจลึกซึ้ง และเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมขึ้น

3. บทบาทของครูในการสอนแบบกลุ่ม

3.1 มีความเป็นกันเอง มีความเห็นอกเห็นใจนักเรียน สร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียน ของนักเรียน มีการสนทนา ไต่ถาม ให้ความสนใจ และให้กำลังใจแก่นักเรียน

3.2 ครูต้องพูดให้น้อยลง และครูเป็นเพียงผู้ประสานงานแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักเรียน ต้องการเท่านั้น

3.3 ครูต้องไม่ชี้นำหรือโน้มน้ำหนักความคิดของนักเรียน

3.4 สนับสนุนให้กำลังใจกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน แสดงออกอย่างอิสระและกล้าแสดงออกซึ่งความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

3.5 สนับสนุนให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ สรุปผลการเรียนรู้และประเมินผลการ ทำงานให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

4. บทบาทของนักเรียน

4.1 เป็นผู้ลงมือทำกิจกรรม พยายามค้นหาและแสวงหาความรู้ที่เรียนด้วยตนเอง

4.2 ให้ความช่วยเหลือกันและแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันในหมู่นักเรียน

4.3 แสดงความรู้สึก ความคิดเห็นอย่างอิสระ

4.4 มีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนเองในกลุ่ม เช่นสร้างความสัมพันธ์อัน ดีกับคนอื่นในกลุ่ม การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม พยายามปรับปรุงบุคลิกภาพเสมอ สร้างบรรยากาศ ที่ดี ควบคุมการทำงานของกลุ่ม

4.5 ทำความเข้าใจงานที่ได้รับมอบหมายและทำงานร่วมกับกลุ่มได้ดี (กรมวิชาการ. 2540: 40)

โดยสรุปถ้าสมาชิกภายในกลุ่มมีความเข้าใจในหลักการของกลุ่มสัมพันธ์ ก็จะช่วยให้การ ทำ กิจกรรมร่วมกันของสมาชิกภายในกลุ่ม เป็นไปโดยรวดเร็วและประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี (นิรันดร์ จุลทรัพย์. 2544:109)

2.1.4 ปรัชญาเกี่ยวกับการทำงานเป็นกลุ่ม

ความต้องการของมนุษย์ทั้งหลายจะมีส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความปรารถนาจะอยู่ ร่วมกันเป็นกลุ่ม ในกรณีที่บุคคลแต่ละคนมาอยู่รวมกันเป็นกลุ่มนั้น ย่อมทำให้มีกิจกรรมบางประการ ร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อการดำรงชีวิต เพื่อการแก้ปัญหา สิ่งที่เราควรสนใจในกระบวนการกลุ่ม สามารถนำมา พิจารณาในแง่ความเป็นจริงและนำมาเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการทำงานเป็นกลุ่มดังนี้

1. บุคคลแต่ละคนต่างมีความสามารถพิเศษในตนเอง ความสามารถดังกล่าวเหล่านี้จะเป็น ประโยชน์ต่อการทำงานกับกลุ่ม แต่ละคนจะมีลักษณะเด่นคนละอย่าง ความแตกต่างกันนี้เองจะทำ

ให้เขาช่วยกลุ่มได้มาก ช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกัน เป็นผลดีต่อประสิทธิภาพของการทำงานโดยส่วนรวม

2. ประสบการณ์ที่ได้จากกลุ่มจะส่งเสริมให้สมาชิกในกลุ่มได้พัฒนาความสามารถพิเศษขึ้นมา แล้วนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและกลุ่มได้ เมื่อบุคคลได้มีโอกาสอยู่ร่วมกับกลุ่ม พบปะบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และทักษะการทำงานรู้จักตนเองและผู้อื่น

3. บุคคลแต่ละคนมีอิทธิพลต่อกันและกันในขณะเดียวกันกลุ่มก็มีอิทธิพลต่อบุคคลแต่ละคนเช่นกัน ทำให้สมาชิกทั้งหลายเรียนรู้จักการให้และรู้จักการรับ

4. กลุ่มจะช่วยส่งเสริมสมาชิกแต่ละคน ให้มีการพัฒนาทัศนคติทางด้านสังคมในทางที่ดี เนื่องจากกลุ่มนั้นย่อมมีอิทธิพลในการสร้างทัศนคติของบุคคลได้เป็นอย่างดี (คมเพชร ฉัตรสุภากุล. 2546: 13 -15)

2.1.5 จุดมุ่งหมายของกลุ่มสัมพันธ์

เบนเนท (Bennet. 1963: 5 - 9) ได้สรุปจุดมุ่งหมายโดยทั่วไปของกิจกรรมกลุ่ม ในการแนะแนวดังนี้

1. กิจกรรมได้เปิดโอกาสให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ทางด้านการศึกษาอาชีพ สังคม และส่วนตัว จากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น เช่น

1.1 การปฐมนิเทศนักเรียนที่เข้าใหม่ เพื่อให้เขาได้รับประโยชน์จากโรงเรียนมากที่สุด

1.2 การได้มีโอกาสศึกษาถึงปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นกลุ่มและช่วยให้ได้รับประสบการณ์กลุ่มในชีวิตที่โรงเรียนของเขา อันจะช่วยให้พฤติกรรมของบุคคลและกลุ่มเป็นไปในแนวทางที่สังคมยอมรับ

1.3 การศึกษากลุ่มถึงปัญหาการเจริญเติบโต เพื่อให้รู้จักปรับตัวสมกับวัยอย่างมีเหตุผล

1.4 การศึกษากลุ่มเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อตนเอง พัฒนาความสนใจ ความสามารถ บุคลิกภาพเด่นของตนเอง และการปรับตัวทางสังคมและส่วนตัว

1.5 การศึกษากลุ่ม เพื่อหาวิธีที่มีประสิทธิภาพ ที่จะส่งเสริมการเรียนรู้

1.6 การศึกษากลุ่มถึงเรื่องชีวิตการทำงานและการปรับตัวต่ออาชีพ ความก้าวหน้าทางด้านอาชีพ

1.7 ช่วยกลุ่มให้เรียนรู้ที่จะสร้างโครงการแนะแนววางแผนอาชีพในระยะยาวที่เหมาะสม

1.8 ช่วยกลุ่มให้เรียนรู้ที่จะสร้างโครงการแนะแนววางแผนการศึกษาในระยะยาวที่เหมาะสม

1.9 ช่วยพัฒนามาตรฐานค่านิยมของบุคคลอื่นที่จะช่วยให้เขาสามารถเลือกประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของชีวิต และพัฒนาปรัชญาของตนเองได้

2. กิจกรรมก่อให้เกิดผลทางการบำบัดรักษา จากการที่ได้ปลดปล่อยความตึงเครียดทางอารมณ์ ได้มีความเข้าใจ และได้ข้อคิดจากปัญหาต่าง ๆ ของบุคคลมากขึ้นทั้งศึกษาปัญหาของบุคคลที่คล้ายคลึงกัน ในบรรยากาศที่อ่อนโยนและนำมาแก้ไขปรับปรุงบุคลิกภาพและวิถีชีวิต กิจกรรมกลุ่มเปิดโอกาสให้บุคคลได้วินิจฉัยตนเองและผู้อื่น

3. กิจกรรมกลุ่มช่วยให้บุคคลบรรลุจุดหมายของการแนะแนวอย่างมีประสิทธิภาพ

4. กิจกรรมกลุ่มช่วยให้การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพราะกลุ่มช่วยให้เข้าใจภูมิหลังและลักษณะทั่วไปของปัญหาต่าง ๆ

บัทตัน (Buttun, 1974: 1-2) กล่าวว่า กลุ่มสัมพันธ์เป็นสิ่งที่จัดขึ้นโดยมีจุดหมายที่ช่วยส่งเสริมให้มนุษย์ได้เติบโตและพัฒนาโดยเฉพาะทักษะด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ดังนั้นการจัดกลุ่มสัมพันธ์ จึงเป็นโอกาสให้มนุษย์ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในบรรยากาศที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน

สมชาติ กิจยรรยง (2543: 13-14) ได้กล่าวถึงจุดหมายของกลุ่มสัมพันธ์ไว้ดังนี้

1. เพื่อทำความรู้จักคุ้นเคย
2. เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนได้สนิทสนมเร็วกว่าที่ได้รู้จักกันเอง
3. ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเต็มที่
4. ประสบการณ์การเรียนรู้จากกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนรู้จักและสนใจตัวเองดียิ่งขึ้น
5. บรรยากาศการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนสนุกสนาน ไม่รู้สึกลัวถูกสอน
6. เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในการฝึกอบรมและให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในระยะเวลาสั้น
7. ประหยัดค่าใช้จ่ายและไม่เสี่ยงต่อการตัดสินใจในการเรียนกิจกรรม
8. เพื่อให้เกิดการกล้าแสดงออกและกล้าแสดงความคิดเห็นต่อกลุ่ม

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2546: 149-151) กล่าวถึงความมุ่งหมายของกลุ่มสัมพันธ์ไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างความมั่นใจในตนเองอย่างถูกต้อง โดยปกติคนทั่วไปอาจจะคิดว่าตนเองมีความเข้าใจตนเอง ไม่จำเป็นต้องให้คนอื่นช่วยชี้แจงว่าตนเป็นคนเช่นไรในทางจิตวิทยาแล้ว มนุษย์ย่อมเข้าใจตนเองแต่บางครั้งอาจจะไม่เข้าใจตนเองได้ดีเท่าที่ควรหรือบางครั้งก็เข้าใจตนเองผิดพลาดได้ ทั้งนี้เพราะว่าแต่ละคนมีการปรับตัวกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้กลวิธีการป้องกันตัวที่แตกต่างกันไป ด้วยเหตุนี้กลุ่มสัมพันธ์ก็อาจช่วยมนุษย์ได้โดยเป็นกระจกเงาสະທ້ອນให้เห็นภาพของตนเองทุก ๆ ด้าน

2. เพื่อสร้างความเข้าใจบุคคลอื่น มนุษย์มีความต้องการที่จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งคือ ความเข้าใจในสมาชิกของกลุ่ม ความเข้าใจในบุคคลอื่นจะทำให้เกิดการยอมรับพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา ดังนั้น ในการทำกลุ่มสัมพันธ์ร่วมกันของสมาชิก จะเปิดโอกาสให้สมาชิกเกิดการเรียนรู้ลักษณะต่างๆ ของแต่ละคนได้เป็นอย่างดี

3. เพื่อสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกันระหว่างสมาชิก ซึ่งนอกจากจะอาศัยความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของสมาชิกแต่ละคนแล้ว สิ่งที่สำคัญและมีความหมายต่อความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความร่วมมือซึ่งถ้าขาดความร่วมมือที่ดีจะทำให้การทำงานของกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้นในการทำงานกลุ่มสัมพันธ์จึงมีจุดมุ่งหมายที่จะเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีให้แก่สมาชิกกลุ่มให้มีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมกลุ่มมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเปิดโอกาสให้บุคคลได้ปรับปรุงแก้ไข เปลี่ยนแปลงความคิดเห็น ความรู้สึกพฤติกรรมต่าง ๆ และสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น ซึ่งจะทำให้สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.1.6 การเตรียมการสอนกลุ่มสัมพันธ์

ทศพร มณีศรีขำ (2539: 97 -98) กล่าวถึงการเตรียมการสอนกลุ่มสัมพันธ์ผู้สอนจะต้องจัดทำแผนการสอน ซึ่งในการสอนการจัดทำแผนการสอนนั้นมีรายละเอียดดังนี้

1. การตั้งจุดมุ่งหมาย ครูจำเป็นต้องตั้งจุดมุ่งหมายที่เป็นเชิงพฤติกรรม ซึ่งอาจมีทั้งจุดมุ่งหมายด้านเนื้อหา และกลุ่มสัมพันธ์หรือเฉพาะด้านกลุ่มสัมพันธ์เท่านั้น

2. การจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ ในการสอนตามหลักการกลุ่มสัมพันธ์โดยส่วนใหญ่มักประกอบไปด้วยขั้นตอนในการสอนดังนี้ คือ

2.1 ขั้นนำ คือ การปูพื้นผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียน หรือการสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนที่จะตามมา

2.2 ขั้นกิจกรรม คือ การให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตามกิจกรรมที่เตรียมไว้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์โดยตรง สามารถนำมาอภิปรายและวิเคราะห์ได้หลังจากปฏิบัติกิจกรรมสิ้นสุดลง

2.3 ขั้นอภิปราย คือ การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความรู้สึกความคิดเห็นหลังจากที่ทำกิจกรรมเสร็จไปแล้ว ในขั้นนี้ครูจะต้องเป็นผู้นำทางช่วยให้ผู้เรียนวิเคราะห์พฤติกรรมต่าง ๆ และอภิปรายร่วมกันจนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2.4 ขั้นสรุป และประยุกต์ใช้ หลังจากที่ได้ร่วมกันอภิปรายจนเกิดความเข้าใจตามที่ต้องการแล้ว ครูผู้สอนจะต้องช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดต่อไป ถึงการนำเอาการเรียนรู้ ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริงหลังจากนั้นครูผู้สอนและผู้เรียนต้องช่วยกันสรุปถึงการเรียนรู้ทั้งหมดที่เกิดขึ้น

3. การประเมินผล เป็นเรื่องที่สำคัญหลังจากเสร็จสิ้นการสอนแล้วครูผู้สอนจำเป็นต้องประเมินดูว่า ผู้เรียนได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

2.1.7 วิธีการสอนกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ หลักการเรียนรู้ และหลักการสอนของกลุ่มสัมพันธ์มีอยู่หลายวิธี ดังนี้ ทิศนา แหมมณี (2545: 27 – 28) กล่าวไว้ดังนี้

1. เกม (Game) เป็นวิธีการหนึ่งซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสอนได้เป็นอย่างดี โดยครูผู้สอนสร้างสถานการณ์สมมติขึ้นให้ผู้เรียนลงเล่นด้วยตนเองภายใต้ข้อตกลง หรือกติกาบางอย่างที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องตัดสินใจทำอย่างใดอย่างหนึ่งอันมีผลออกมาในรูปการแพ้หรือชนะ วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนอีกด้วย

2. บทบาทสมมติ (Role – Playing) เป็นวิธีการอีกวิธีหนึ่งที่มีความนิยมในการนำมาใช้ในการสอน วิธีการนี้มีลักษณะเป็นสถานการณ์สมมติขึ้นมา แล้วให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้นและแสดงออกตามธรรมชาติโดยอาศัยบุคลิกภาพ ประสบการณ์ ความรู้สึกของตนเป็นหลักดังนั้นวิธีการนี้จึงมีส่วนช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจ

3. สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นการจำลองสถานการณ์จริงหรือสร้างสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความจริง แล้วให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้นและมีปฏิกริยาโต้ตอบกันวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งในสถานการณ์จริงผู้เรียนอาจไม่กล้าแสดง เพราะจะเป็นการเสี่ยงต่อผลที่ได้รับจนเกินไป

4. กรณีตัวอย่าง (Case) เป็นวิธีการสอนอีกวิธีการหนึ่งซึ่งใช้กรณีหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงนำมาดัดแปลง และใช้เป็นตัวอย่างในการให้ผู้เรียนได้ศึกษาวิเคราะห์และอภิปรายกันเพื่อสร้างความเข้าใจและฝึกฝนหาทางแก้ไขปัญหานั้น วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดและพิจารณาข้อมูลที่ตนเองได้รับอย่างถี่ถ้วน และการอภิปรายจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน รวมทั้งการนำเอากรณีต่าง ๆ ซึ่งคล้ายคลึงกับชีวิตจริงมาใช้ จะช่วยให้การเรียนรู้มีลักษณะที่ใกล้เคียงกับความจริงซึ่งมีส่วนทำให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

5. ละคร (Acting or Dramatization) เป็นวิธีการที่ผู้เรียนได้ทดลองแสดงบทบาทตามที่เขียนหรือกำหนดไว้ให้ โดยผู้แสดงจะต้องพยายามแสดงให้สมบทบาทตามที่กำหนดไว้ โดยไม่นำเอาบุคลิกภาพและความรู้สึกนึกคิดของตนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องอันจะทำให้เกิดผลเสียต่อการแสดงบทบาทนั้น ๆ วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการที่จะเข้าใจความรู้สึก เหตุผล และพฤติกรรมของผู้อื่น ซึ่งความเข้าใจอันนี้จะมีส่วนช่วยเสริมสร้างความเห็นอกเห็นใจกัน นอกจากนั้นการ

ที่ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงละครร่วมกันจะเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบในการเรียนร่วมกัน และได้ฝึกการทำงานร่วมกัน

6. กลุ่มย่อย (Small Group) เป็นวิธีการที่ใช้มานานแล้ว เล็งเห็นว่าเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนมาก วิธีการนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกและช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อมูลเพิ่มเติมยิ่งขึ้น

2.1.8 ขนาดของกลุ่มสัมพันธ์

จำนวนสมาชิกภายในกลุ่มจะมีผลกระทบต่อคุณภาพมีการปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ตลอดจนการสื่อสาร ซึ่งได้มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับขนาดของกลุ่มไว้ ดังนี้

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2546: 31) กล่าวว่า ขนาดของกลุ่มอาจจะเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ในการพิจารณาธรรมชาติของปฏิสัมพันธ์ของกลุ่ม กลุ่มที่มีขนาดแตกต่างกันจะทำให้ปฏิสัมพันธ์แตกต่างกันไปด้วย หากกลุ่มที่มีสมาชิกมากเกินไปจนความจำเป็นสมาชิกจะต้องทำงานซ้ำซ้อนกัน บางคนคาดหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนทั้งหมดในขณะที่คนอื่นคับข้องใจที่ไม่มีงานทำ ไม่ได้ใช้ทักษะที่ตนเองมีอยู่ ขนาดของกลุ่มไม่ควรเกิน 15 คน กลุ่มจะใหญ่เท่าใดขึ้นอยู่กับความจำเป็นของสถานการณ์ จุดมุ่งหมายของกลุ่ม แหล่งที่จะให้ความช่วยเหลือและระดับวุฒิภาวะของบุคคลในกลุ่ม

ชอร์ (Shaw.1981: 3) กล่าวว่า กลุ่มย่อยควรมีสมาชิก 10 คน เป็นอย่างมาก หากมีสมาชิกมีจำนวน 30 คน ขึ้นไปจะเป็นกลุ่มใหญ่แต่อาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ และมีความคิดเห็นว่างานสมาชิกมีใช้ปัญหาสำคัญแต่ต้องประกอบอื่นๆ ซึ่งได้แก่ความสัมพันธ์ของสมาชิกและการร่วมมือในการทำงานของสมาชิกจะมีความสำคัญต่อการทำงานของกลุ่มมากกว่า

สรุปได้ว่าขนาดของกลุ่มที่เหมาะสมที่สุดควรมีจำนวนสมาชิกไม่เกิน 15 คน เพราะจะทำให้เกิดความใกล้ชิดและก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ต่อกันได้ดีที่สุดทำให้กระบวนการกลุ่มเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

2.1.9 เวลาและจำนวนครั้งในการเข้ากลุ่ม

แพทเทอร์สัน (Patterson.1973: 105) กล่าวว่า การทำกิจกรรมกลุ่มควรจัดสัปดาห์ละ 2 ครั้ง หากเวลาของการเข้ากลุ่มมีน้อยอาจจัดสัปดาห์ละครั้ง สำหรับเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มควรใช้เวลาไม่เกิน 1 ชั่วโมง ในระดับประถมศึกษาเด็กอาจเกิดการเบื่อหน่ายได้

ทรอทเชอร์ (ซูชัย สมितिไกร.2527: 18 – 19; อ้างอิงจาก Trotzer.1977 : Unpaged) กล่าวว่าในการกำหนดระยะเวลา และความถี่ของการเข้ากลุ่มหากจัดในสถาบันการศึกษา จะต้องพิจารณาถึงการจัดการเรียนของนักเรียนด้วย โรงเรียนที่เป็นสถานศึกษาส่วนใหญ่จะจัดการเรียนเป็นคาบ ๆ ละ 50 นาที เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้กำหนดได้ว่า ควรใช้เวลาในการเข้ากลุ่มนานเท่าใด

สำหรับจำนวนครั้งในการเข้าร่วมกลุ่มนั้นขึ้นอยู่กับเป้าหมายของกลุ่มและธรรมชาติของสมาชิก แต่อย่างน้อยที่สุดควรจะได้มีการเข้ากลุ่มไม่ต่ำกว่า 8 ครั้ง ถ้าหากมากกว่านี้ก็จะยิ่งเป็นการดี

สรุปได้ว่าเวลาและจำนวนครั้งที่ใช้ในการเข้ากลุ่มนั้นควรจะเป็นสัปดาห์ละ 2 ครั้งและในการเข้ากลุ่มไม่ควรน้อยกว่า 8 ครั้ง และช่วงเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมไม่ควรเกิน 1 ชั่วโมง เพราะเด็กอาจเกิดความเบื่อหน่ายได้

2.1.10 ประโยชน์ของกลุ่มสัมพันธ์

การเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ สิริวรรณ ศรีพหล (2536: 224 – 225)

ได้กล่าวไว้ว่า

1. เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีและถูกต้องเกี่ยวกับการทำงานร่วมกันว่า การทำงานจะต้องทำงานเป็นกลุ่มจึงจะประสบความสำเร็จคนเราจะทำงานโดยโดดเดี่ยวเสมอไปไม่ได้
2. เป็นการฝึกและให้ทัศนคติแก่ผู้เรียนว่าบุคคลอื่นๆ มีค่าเสมอกันต้องให้การยอมรับและเคารพความเป็นคนของผู้อื่น ทั้งในด้านความคิดและการกระทำโดยไม่ยึดถือหรือมองตนเองเป็นศูนย์กลาง
3. เป็นการฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาททั้งของตนเองและสมาชิกของกลุ่มอื่น ๆ เช่นบทบาทในการเป็นผู้นำ หรือบทบาทในการเป็นผู้ตาม เป็นต้น
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และฝึกทักษะทางสังคมหรือการมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น
5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองเพราะการเป็นสมาชิกของกลุ่มย่อมได้รับมอบหมายงานให้ปฏิบัติ การเรียนโดยการฝึกปฏิบัติจะทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์โดยตรง
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในด้านความคิดร่วมกับกลุ่ม เช่นทักษะในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ เป็นต้น
7. เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ เพื่อเกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน เช่น การยอมรับมติของกลุ่ม เป็นต้น
8. เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิถีทางความเป็นประชาธิปไตยทั้งในด้านความคิดและการกระทำ

9. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ทำให้รู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีความสำคัญต่อกลุ่ม เช่นการที่กลุ่มยอมรับความคิดเห็นของเขา การที่กลุ่มเปิดโอกาสให้เขาแสดงความคิดเห็น กล้าพูด กล้าตัดสินใจ ซึ่งทักษะดังกล่าวจะทำให้เกิดความมั่นใจต่อไป

10. สร้างค่านิยมในเรื่องความสามัคคี การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น

นอกจากนี้ ทศพร มณีศรีขำ(2539: 114)ได้กล่าวไว้ว่า ในการจัดการสอนด้วย กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ อิทธิพลของกลุ่มยังมีผลต่อพฤติกรรมของสมาชิก ทั้งในด้านส่วนตัวและ พฤติกรรมสังคม คือ การกระตุ้นให้เกิดกำลังใจแก่สมาชิก สมาชิกได้แสดงออก สมาชิกเข้าใจตนเอง สนองความต้องการของสมาชิก สมาชิกมีการกระตือรือร้นเกิดการตัดสินใจ และสามารถแก้ปัญหาลด ความคับข้องใจ ไม่ประพฤติดอกนอกกลุ่มนอกทาง เสริมสร้างสุขภาพทางกายและทางใจ สร้างความ เข้าใจอันดีต่อกัน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในปทัสถานร่วมกัน ดังนั้นการสอนด้วย กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์จึงเป็นวิธีการที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาปรับปรุงและ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี โดยที่ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายการเรียน

2.2 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสัมพันธ์

2.2.1 การวิจัยในประเทศ

ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์ (2541: 57) ได้ศึกษาวิจัยผลของกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนา การปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนคร จังหวัด ตรัง โดยแบ่งกลุ่มทดลองเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์กับกลุ่มควบคุมให้ข้อสังเกตพบว่านักศึกษาพยาบาลมี การปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นหลังการเข้ากลุ่มสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์มีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักเรียนที่ได้รับข้อสังเกต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ณัดกิจ ยามาดี (2543: 62) ได้ศึกษาในเรื่องผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรม การทำงานร่วมกันของผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ดตระการ พบว่ากลุ่มทดลองมี คะแนนการทำงานร่วมกันสูงขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อำนาจ กังเทเวศน์ (2543: 98 – 99) ได้ทำการศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพาณิชยการอินทราชัย กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 14 คน กลุ่มทดลองใช้กิจกรรมกลุ่ม กลุ่มควบคุมใช้กลุ่มสนทนา ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มทดลองมีการ

พัฒนาทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิสรา คำมณี (2544: 48) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ด้านการจูงใจตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐมพบว่านักเรียนมีความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ด้านการจูงใจตนเองสูงขึ้นหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

ธัญญา บัวประเสริฐ (2546: 71) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โรงเรียนมักกะสัน พทยา เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความฉลาดทางอารมณ์สูงขึ้นหลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ.01และนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2.2 การวิจัยในต่างประเทศ

บาร์อน (Barron.1993: 4393B) ได้ทำการศึกษา ความร่วมมือในการแก้ปัญหาระหว่างการทำงานเป็นทีมกับการทำงานคนเดียว โดยการทดลองในการทำงานและอยู่ร่วมกันอย่างมีคุณภาพของบุคคลกับกลุ่มในระยะเวลาอันสั้นในมหาวิทยาลัยเดอรัม ผลการศึกษาพบว่า การทำงานเป็นทีมจะทำให้การดำเนินงานสำเร็จเป็นที่เชื่อถือได้แตกต่างกับการทำงานคนเดียว การทำงานเป็นทีมจะมีประโยชน์ในด้านการวางแผน การแสดงความคิดเห็นร่วมกันและแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีมทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จสูงและการที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ได้แก่ความพยายามในการที่จะพิจารณาในการแก้ไขปัญหาโดยการที่สมาชิกมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การเปิดเผยความรู้สึกของตน การสื่อสาร ความร่วมมือ และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

เวลท์ (Welty.1993: 584) ได้ศึกษาบทบาทของผู้สอนและการได้รับประโยชน์จากการฝึกกลุ่มสัมพันธ์โดยการเรียนรู้จากวีดิโอเทป ผลการศึกษาพบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้วีดิโอเทปเป็นสื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ระดับหนึ่งและวิธีการสอนที่เน้นกลุ่มสัมพันธ์เป็นพื้นฐานทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วยการเปิดเผยตนเอง ทำให้รู้สึกว่าคุณค่า

วิลสัน (Willson.1993: 1154A) ได้ศึกษาการให้คำแนะนำการถ่ายทอดอารมณ์ที่มีต่อความพร้อมในการแสดงละคร ในมหาวิทยาลัยรัฐฟลอริดา ผลการศึกษาพบว่า การได้รับคำแนะนำในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกก่อนการซ้อมละครจะเกิดผลดีและมีประโยชน์มากนับว่าเป็น

กระบวนการในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน เพราะความพยายามที่จะแสดงละครให้ดีขึ้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ ซึ่งประสานสอดคล้องและสัมพันธ์ คือกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ การถ่ายทอดความรู้สึกและความพอใจในการทำงาน ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่มทั้งต่างประเทศและในประเทศ สรุปได้ว่ากลุ่มสัมพันธ์สามารถพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการคิด มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีความเป็นผู้นำประชาธิปไตย ลดพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน สามารถพัฒนาคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน ความสามารถควบคุมตนเอง คุณค่าของชีวิตความเป็นอยู่ การนับถือตนเอง และความเข้าใจในความเป็นมนุษย์ ความสามารถในการสร้างมนุษยสัมพันธ์และความคิดเกี่ยวกับตนเองในอุดมคติ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

3.1.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติเดิมมาจากคำภาษาอังกฤษ “Attitude” มีรากศัพท์มาจากคำว่า Aptus หมายถึงท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็นที่แสดงออกมาของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งความหมายของเจตคติ มีนักการศึกษาต่างประเทศให้ความหมายไว้มากมาย ดังนี้

นิวคอมบ์ (เปรมวดี รัตกุล. 2541: 54; อ้างมาจาก Newcomb.1954:128) ได้กล่าวว่า เจตคติจะอยู่ในเฉพาะบุคคลตามลักษณะของสิ่งแวดล้อมที่คนนั้นได้รับและจะแสดงพฤติกรรมออกสองลักษณะ คือ ลักษณะพึงพอใจหรือชอบ ทำให้เกิดความรักใคร่ อยากใกล้ชิดสิ่งนั้นๆ เรียกว่าเจตคติเชิงนิมานหรือเชิงบวก (Positive Attitude) กับเจตคติที่แสดงออกมาในลักษณะไม่พึงพอใจ เบื่อหน่าย ทำให้เกิดความชิงชัง ไม่อยากใกล้ชิดสิ่งนั้นๆ เรียกว่าเจตคติเชิงนิเสธหรือเชิงลบ (Negative Attitude) ซึ่งสอดคล้องกับ (Good.1973:48) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นสภาพความพร้อมที่แสดงออกมาในลักษณะหนึ่งลักษณะใด

สุชา จันทน์เอม (2539: 242) ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นนามธรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ในชีวิตของบุคคลและความสำคัญต่อการตอบสนองทางสังคมของบุคคลเป็นอย่างมาก นั่นคือ บุคคลมีพฤติกรรมอย่างไรหรือทำอะไรลงไปเจตคติจะเป็นเครื่องกำหนดบุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมในลักษณะที่แตกต่างกัน

นฤมล เลียบสวัสดิ์(2545: 45) อ้างอิงจาก สมบูรณ์ ชิตพงศ์(2519: 14) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมว่า เป็นความคิดเห็น ท่าที ความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลังจาก

ที่ได้รับประสบการณ์สิ่งนั้น ซึ่งไม่สามารถวัดได้โดยตรงแต่สามารถสังเกตและวัดได้จากการแสดงออกของบุคคลนั้น เช่นท่าทาง ความเชื่อ และความคิดเห็น

อนาสตาซี (Anastasi.1982: 552) กล่าวว่า เจตคติหมายถึงเป็นความโน้มเอียงที่จะแสดงในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นต้นว่า กลุ่มชน ประเพณีหรือสถาบันต่างๆ เป็นต้น

จากความหมายของเจตคติดังกล่าว สรุปได้ว่า เจตคติหมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อ และท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ เช่นการเห็นด้วย ความรู้สึกพอใจ ความชอบหรือไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ ไม่ชอบ อายากหลีกเลี่ยงจากสิ่งนั้นๆและเจตคตินี้สามารถสร้างสม เปลี่ยนแปลงได้ตามวัย ไม่สามารถวัดได้โดยตรง ต้องสังเกตและวัดการแสดงออกของคนนั้นๆ

3.1.2 ลักษณะของเจตคติ

อุษณีย์ วรรณจิย์(2536: 75) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. เจตคติเป็นการเตรียมความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ซึ่งการเตรียมนี้ เป็นการเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่สังเกตเห็นได้
 2. สภาวะตอบสนองของบุคคลที่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่างๆนั้น มีลักษณะที่ซับซ้อน ทั้งนี้เกี่ยวข้องกับสัมพันธกับอารมณ์ด้วย
 3. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะของจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม
 4. เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบายเจตคติได้
 5. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งบุคคลที่มีเจตคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระยะเวลา เชื้อชาติ ปัญญา
 6. เจตคติมีความคงทนและแน่นอนพอสมควรแต่อาจเปลี่ยนแปลงได้
- จะเห็นได้ว่า เจตคติเป็นลักษณะที่เกิดจากบุคคล โดยผ่านการเรียนรู้มานานนับตั้งแต่เด็ก ประสบการณ์ทั้งหมดที่ได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม มีอิทธิพลทำให้เกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือปฏิเสธ ตามความคิดเห็นของแต่ละบุคคล ลักษณะของเจตคตินี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามวัยต่างๆ

3.1.3 องค์ประกอบของเจตคติ

แมคกี (McGee.1984: 458) และคาร์ลสัน (Carlson.1990: 428) แบ่งองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. ด้านความรู้สึก (The Affective Component) ได้แก่อารมณ์และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้นๆ
2. ด้านความเข้าใจ (The Cognitive Component) ได้แก่ความคิดและความเชื่อที่มีต่อสิ่งนั้นๆ
3. ด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) ได้แก่การตอบสนองหรือการแสดงออกที่มีต่อสิ่งนั้นๆ

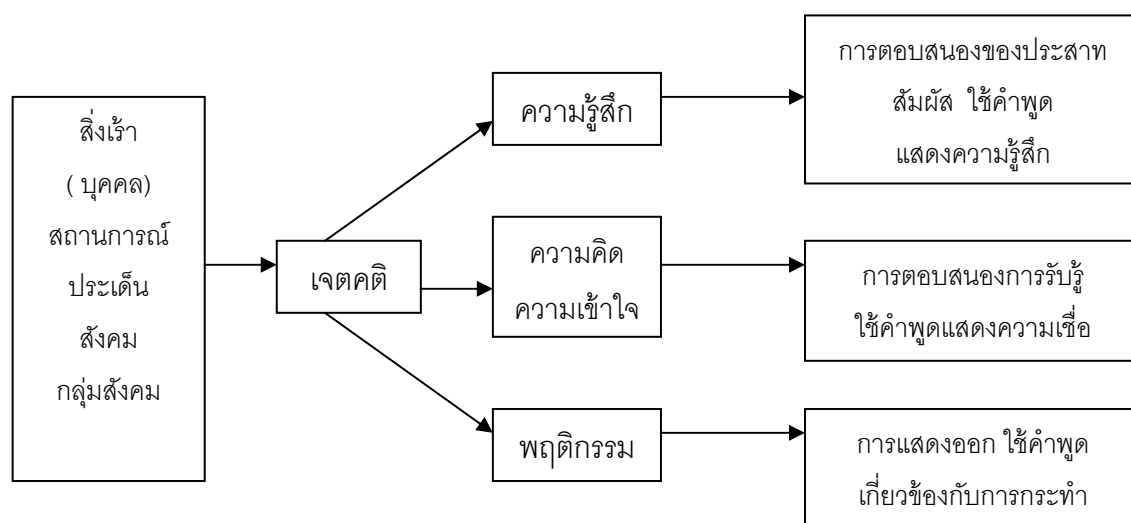
เลฟตัน (Lefton. 1986: 354) และพาปาเลีย (Papalia.1985:602-603) แบ่งองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (The Cognitive Component) เป็นความเชื่อที่มีต่อสิ่งนั้นๆ
2. ด้านอารมณ์ (The Emotional Component) เป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น
3. ด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) เป็นการแสดงออกของความเชื่อและความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้น

สุชา จันทน์อม (2539: 242) แบ่งองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับความรู้หรือความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากมีความรู้หรือความเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ดี ก็จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Feeling Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของบุคคลซึ่งมีอารมณ์มาเกี่ยวข้องถ้าบุคคลมีความรู้สึกชอบบุคคลใดหรือสิ่งใดก็จะช่วยให้เกิดเจตคติที่ดีต่อบุคคลนั้นหรือสิ่งนั้น
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล คือความโน้มเอียงที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมตอบโต้บางอย่างโดยหนึ่งออกมาพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นเกิดจากความรู้สึกที่เขามีเกี่ยวกับวัตถุ เหตุการณ์ หรือบุคคล

ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงองค์ประกอบของเจตคติ

สรุปได้ว่าเจตคติดีมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ด้านความรู้สึกและอารมณ์ ด้านความรู้ความเข้าใจและด้านการแสดงพฤติกรรม องค์ประกอบทั้งสามด้านนี้มีความสัมพันธ์กันมาก เพราะการแสดงออกทางด้านท่าทางหรืออารมณ์ ย่อมทำให้เกิดความรู้สึกแตกต่างกัน ในทางกลับกันความรู้สึกนึกคิดจะส่งผลถึงองค์ประกอบด้านท่าทาง และอารมณ์ ดังนั้น ในการเรียนการสอนครูจึงควรคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งสามด้าน เพื่อช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียน

3.1.4 ประโยชน์ของเจตคติ

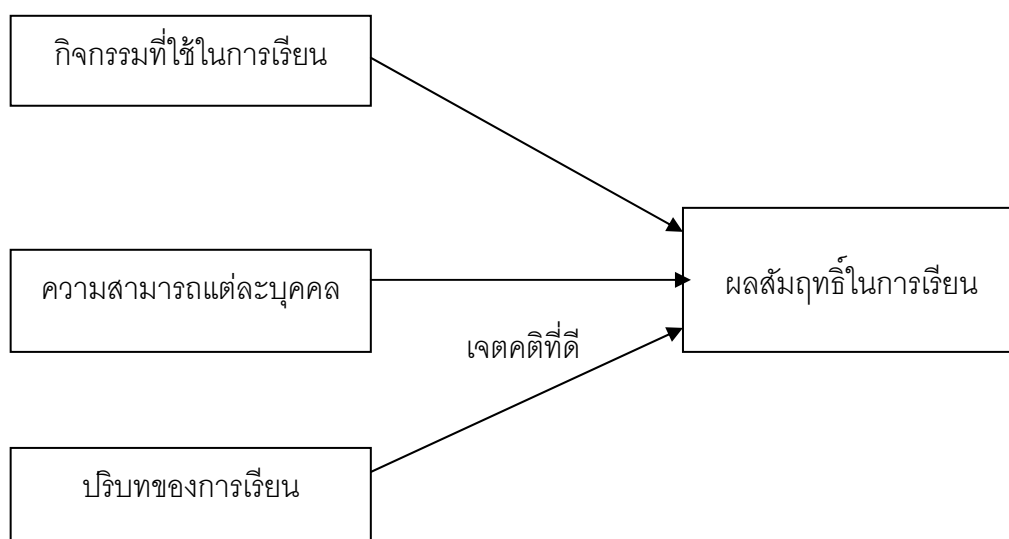
ประโยชน์ของเจตคติ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2536: 5-6) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว โดยการจัดรูปหรือด้วยระบบสิ่งของต่างๆที่อยู่รอบตัวเรา
2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตนเอง
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกิริยาได้ตอบหรือการกระทำสิ่งใดสิ่งนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่ทำให้เกิดความพอใจ หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อมนั้น
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง แสดงว่าเจตคตินั้นนำความพอใจมาให้

3.1.5 เจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ

เจตคติมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อภาษานั้น ดังที่ แครชเชน (Krashen.1981) ได้กล่าวว่า เจตคติและความถนัดทางภาษา มีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศแต่ไม่ขึ้นต่อกันและกัน เช่น ผู้เรียนที่มีความถนัดต่ำอาจมีเจตคติที่ดี หรือผู้ที่มีความถนัดสูงอาจมีเจตคติในทางลบก็ได้ ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นอาจเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะสองทิศทาง และเปลี่ยนแปลงได้ ไม่คงที่แน่นอน จะขึ้นอยู่กับบุคคล สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมที่ใช้ในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับจาโควิทส์ (สกูณา บุญสูง:2540:30) กล่าวว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นความรู้สึกที่ชอบหรือไม่ชอบ หรือเป็นกลางต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ แต่ไม่ว่าเจตคตินั้นจะเป็นแบบใด ก็มีส่วนกำหนดความสำเร็จในการเรียนได้ทั้งสิ้น เพราะผู้เรียนบางคนอาจไม่มีความต้องการใช้ภาษาได้เหมือนเจ้าของภาษา แต่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น ทำให้ได้รับรู้แนวความคิดใหม่หรือวิถีในการดำเนินชีวิตใหม่

นอกจากนี้ การ์ดเนอร์ และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert.1972: 25) ได้กล่าวว่า เจตคติและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สองและมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่เป็นอิสระจากความถนัดและสติปัญญา นอกจากนี้ เจตคดียังเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Oller and other.1977) เพราะเป็นสิ่งที่สนับสนุนหรือขัดขวางในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา

จากรูปภาพแสดงแบบจำลองดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ เกิดจากการที่ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจและมองเห็นคุณค่าของ ภาษาต่างประเทศ จึงให้ความเอาใจใส่ต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ ดังนั้นการจัดประสบการณ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศที่ดี จะช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศต่อไป

3.1.6 หลักการและมาตราวัดเจตคติ

การวัดเจตคติ ไทซาล หวังพานิช (2536: 147-148) ได้เสนอหลักการวัดเจตคติไว้ดังนี้

1. ข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumption) เกี่ยวกับการวัดเจตคติ คือ ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลนั้น จะคงอยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่งเพราะความรู้สึกนึกคิดของคนเรานั้น ไม่ได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จะต้องมีส่วนระยะเวลาใด เวลาหนึ่งที่ความรู้สึกของคนเรามีความคงที่ ทำให้สามารถวัดได้ เจตคติของบุคคลนั้น ไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นโดยตรง การวัดจึงเป็นแบบ ทางอ้อมโดยวัดแนวโน้มที่บุคคลนั้นแสดงออกหรือประพฤติอยู่เสมอ เจตคติของบุคคลนั้น นอกจาก จะแสดงออกในรูปทิศทางของความรู้สึกนึกคิดแล้ว ยังมีการแสดงออกในรูปขนาด หรือปริมาณ ความคิด ความรู้สึกนึกคิดนั้นอีกด้วย จึงทำให้ทราบระดับความมากน้อยหรือความเข้มข้นของเจตคติ ด้วย

2. การวัดเจตคติมৌลต์ประกอบ 3 อย่าง คือ ตัวบุคคลที่จะวัดสิ่งเร้าและการตอบสนอง

3. สิ่งเร้าที่นิยมใช้ คือ ค่าความคิดเจตคติ (Attitude Statement) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งนั้นเพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึก (Attitude Continum หรือ Scale) เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น

4. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ของการวัดเป็นพิเศษ คือต้อง พยายามให้ผลของการวัดที่ได้ตรงกับความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทางและระดับ

สำหรับมาตราวัดเจตคติที่ใช้ในการวิจัย พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538:106-108)ได้กล่าวไว้ว่ามี อยู่หลายชนิดแต่ที่นิยมใช้กันอยู่ 3 ชนิด ดังนี้

1. วิธีของเทอร์สโตน
2. วิธีของลิเคิร์ท
3. วิธีใช้ความหมายทางภาษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้มาตราวัดเจตคติวิธีของลิเคิร์ท ผู้คิดมาตราวัดนี้คือ Rennis Likert ซึ่งมีขั้นตอนวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติดังนี้

ขั้นที่ 1 พิจารณาว่าจะวัดเจตคติของใคร ที่มีต่ออะไรและให้ความหมายของเจตคติและสิ่งที่จะวัดนั้นให้แน่นอน

ขั้นที่ 2 เมื่อตีความหมายของสิ่งที่วัดแน่นอนแล้วก็สร้างข้อความในแต่ละหัวข้อนั้นๆโดยให้กลุ่มเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้นและข้อความที่จะถามจะต้องเป็นข้อความที่ถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือความเชื่อของผู้ตอบซึ่ง ลิเคิร์ท ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบสอบถามไว้ดังนี้

1. ข้อความควรจะเขียนในแง่ความรู้สึก ความเชื่อหรือความตั้งใจที่จะสิ่งหนึ่งสิ่งใด ไม่ใช่ข้อเท็จจริง

2. ข้อความที่บรรจุลงในสเกล จะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นไปในทางบวก และข้อความที่เป็นไปในทางลบ

3. ข้อความแต่ละข้อความจะต้องสั้น เข้าใจง่าย ชัดเจน

จำนวนที่สร้างขึ้นครั้งแรกมีประมาณ 20-25 ข้อความในแต่ละหัวข้อของสิ่งที่วัด เมื่อได้ข้อความเพียงพอแล้ว ก็บรรจุลงในสเกลโดยให้มีข้อเลือก 5 ข้อเลือกดังกล่าวมาแล้ว

ขั้นที่ 3 ใช้แบบทดสอบกับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานคล้ายๆกับกลุ่มที่เราจะศึกษา จุดมุ่งหมายเพื่อเป็นสนับสนุนข้อความและคัดเลือกข้อความโดยวิธีการวิเคราะห์ข้อความ

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

3.2.1 งานวิจัยในประเทศ

เปรมวดี รัตกุล (2541: 72) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสวายสอ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ที่ได้รับการสอนบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 และสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นฤมล เลียบสวัสดิ์ (2545: 77) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศเบญจมาชาลัย เขตคลองสามวา กรุงเทพฯ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดกับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กมลภัทร์ พุทธสันติธรรม (2545: 69) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต มศว. ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ชนิดวิธีการ รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู ผลวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอน

รายวิชาย่อยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชนิดวิธีการ รูปแบบที่ 1 มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

อนูโฟโร (Anufolo , Akudo.1988: 2521-A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการสอนแบบหลักการเรียนรู้แจ้ง พบว่า ผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

สติลลี่ (Stely ,Colltte Hood.199: 3208-A) ได้ศึกษาเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนเกรด 4 ในฝรั่งเศส พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติของนักวิจัยหลายท่านที่ได้ศึกษาถึงเจตคติที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่เพียงใด ผลการศึกษาพบว่าเจตคติมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้การเรียนภาษาต่างประเทศประสบความสำเร็จ และพบว่าเจตคติมีความสำคัญเท่าๆกับความถนัดทางการเรียนและแม้จะไม่มี ความถนัดทางการเรียนก็สามารถที่จะเรียนภาษาต่างประเทศได้อย่างไม่ยากนักถ้าผู้นั้นมีเจตคติในการเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมเครื่องมือ
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม สำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 112 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม สำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 ที่มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 28 คนและสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมวิจัยจำนวน 20 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถามวัดเจตคติ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ 2538: 183 – 186) เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุดโดยในแต่ละข้อนั้นกลุ่มตัวอย่างจะต้องเลือกตอบเพียงข้อเดียวตามความรู้สึกของนักเรียนจริงๆส่วนการให้คะแนนนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ระดับความคิดเห็น	น้ำหนักคะแนน	
	ข้อที่มีความหมายเป็นบวก	ข้อที่มีความหมายเป็นลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

แบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษโดยสอบถามในด้านความต้องการความรู้สึที่จะเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 20 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถาม 2 ครั้งก่อนและหลังเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามฉบับนี้ คือ

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	4.51 – 5.00	หมายถึง	เจตคติสูงมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	3.51 – 4.50	หมายถึง	เจตคติสูง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	2.51 – 3.50	หมายถึง	เจตคติปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.51 – 2.50	หมายถึง	เจตคติต่ำ
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 – 1.50	หมายถึง	เจตคติต่ำมาก

2.2 โปรแกรมการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธเพื่อสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ

สร้างโปรแกรมเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและจุดมุ่งหมายของกลุ่มสัมพันธที่ใช้ฝึก ซึ่งมีทั้งหมด 12 กิจกรรม

3. การเก็บรวบรวมเครื่องมือ

1. โปรแกรมการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ มีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มสัมพันธและเจตคติในการเรียนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1.2 สร้างโปรแกรมเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

- 1.3 นำโปรแกรมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบ
- 1.4 นำโปรแกรมที่ปรับปรุงแล้วในข้อ 1.3 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาและสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมวิจัยจำนวน 20 คน
2. สร้างแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษโดยสอบถามในด้านความต้องการ ความรู้สึที่จะเรียนภาษาอังกฤษ
3. นำเครื่องมือทั้งหมดให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและปรับปรุงแก้ไข
4. เลือกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน โดยความสมัครใจ
5. ก่อนดำเนินการทดลองทำความเข้าใจกับผู้สังเกตการณ์เกี่ยวกับรูปแบบและจุดประสงค์ของแบบสังเกตตลอดวิธีทำแบบสังเกตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
6. ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ
7. ดำเนินการทดลองกลุ่มสัมพันธ์ทดลองเป็นจำนวน 12 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 3 วัน ๆ ละ 4 ครั้ง ตั้งแต่วันที่ 11-13 มีนาคม 2552 ณ. โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร
8. หลังจากการทดลองกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เสร็จสิ้นแล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติ เพื่อสำรวจว่ากลุ่มสัมพันธ์นั้นสามารถสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหรือไม่
9. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัย โดยวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ
10. เขียนรายงานสรุปและอภิปรายผลรวมทั้งข้อเสนอแนะ

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งจะนำมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และทดสอบความแตกต่างของผลการวัดเจตคติก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t – test แบบ Dependent

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 20 คน ใช้เวลาทดลอง 3 วัน วันละ 4 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าเฉลี่ยที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution
df	แทน	ระดับขั้นของความอิสระ (degree of freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูล ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลัง เข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ทำการวัดเจตติก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์โดยใช้แบบสอบถามวัดเจตคติ ซึ่งเป็นข้อความทั้งในเชิงบวกและเชิงนิเสธ จำนวน 20 ข้อ โดยเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท ซึ่งข้อความในแบบสอบถามเป็นข้อความในด้านความรู้สึกชอบหรือพึงพอใจ ความเข้าใจได้ ความมานะพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจน

การเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นข้อความทั้งในเชิงบวกและเชิงนิเสธ โดยการใช้เกณฑ์การแปลผล ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	4.51 – 5.00	หมายถึง	เจตคติสูงมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	3.51 – 4.50	หมายถึง	เจตคติสูง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	2.51 – 3.50	หมายถึง	เจตคติปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.51 – 2.50	หมายถึง	เจตคติต่ำ
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 – 1.50	หมายถึง	เจตคติต่ำมาก

ผู้วิจัยนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ t- test ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยผลปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลัง
เข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ

เจตคติ	N	$\bar{X}$	S.D	T	df	p
ก่อนเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ	20	57.40	6.22	8.48 **	19	.000
หลังเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ	20	70.60	2.76			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 1 สรุปได้ว่าหลังร่วมกลุ่มสัมพันธนักเรียนมีเจตคติมากกว่าก่อนเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตาราง 1 และภาพประกอบ 3

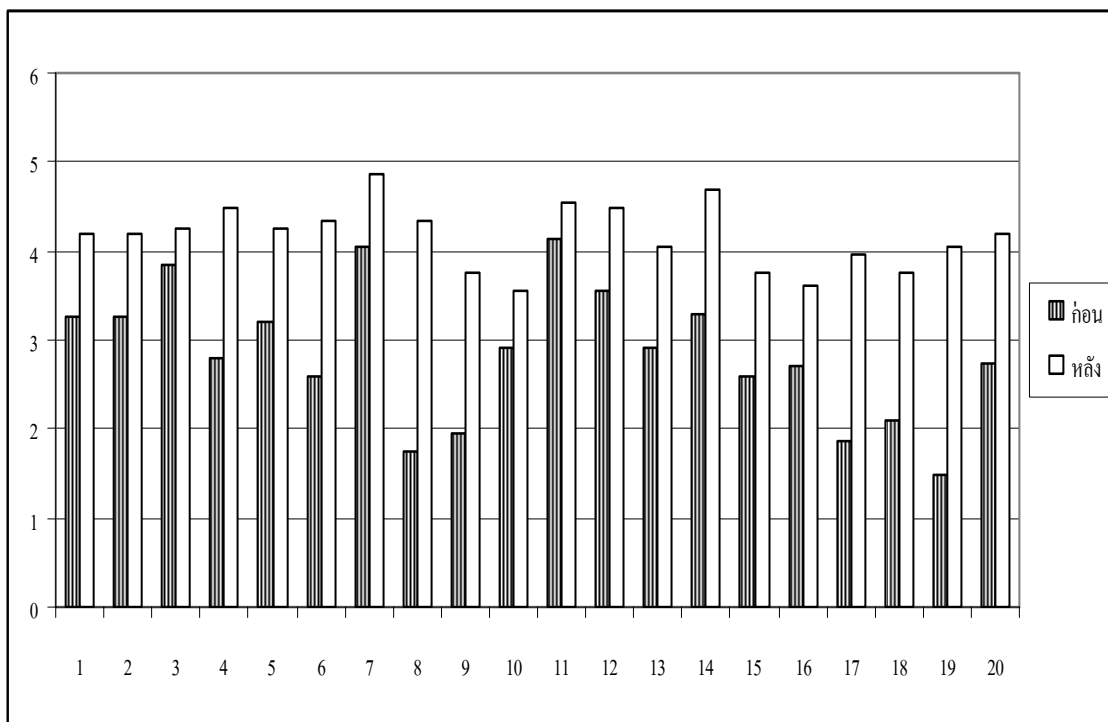
ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน
และหลัง เข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ

ข้อความ	เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ				ความแตกต่าง
	ก่อนการเข้ากลุ่มสัมพันธ		หลังการเข้ากลุ่มสัมพันธ		
	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	
1.ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบ	3.25	ปานกลาง	4.20	สูง	0.95
2.ข้าพเจ้าไม่ชอบเล่นเกมหรือทำกิจกรรม ที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษ**	3.25	ปานกลาง	4.20	ต่ำ	0.95
3.ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาอังกฤษให้เก่ง	3.85	สูง	4.25	สูง	0.40
4.ข้าพเจ้ารู้สึกต้องฝืนใจเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ**	2.80	ปานกลาง	4.50	ต่ำ	1.7
5.ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ ยาก**	3.20	ปานกลาง	4.25	ต่ำ	1.05
6.ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานในชั่วโมงเรียน ภาษาอังกฤษ	2.60	ปานกลาง	4.35	สูง	1.75
7.ข้าพเจ้าสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการ สื่อสารกับผู้อื่นได้	4.05	สูง	4.85	สูงมาก	0.8
8.การเล่นเกมภาษาอังกฤษทำให้คนขาด ระเบียบวินัย**	1.75	สูง	4.35	ต่ำ	2.60
9.ข้าพเจ้ามีความกล้าแสดงออกโดยใช้ ภาษาอังกฤษ	1.95	ต่ำ	3.75	สูง	1.80
10.ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่ทำให้ ข้าพเจ้าไม่ยอมมาโรงเรียน**	2.90	ปานกลาง	3.55	ต่ำ	0.65
11.บรรยากาศการจัดกิจกรรมวิชา ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ**	4.15	ต่ำ	4.55	ต่ำมาก	0.40
12.ถ้าเปิดชุมนุมภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะ เป็นคนแรกที่สมัครเป็นสมาชิก	3.55	สูง	4.50	สูงมาก	0.95
13.ข้าพเจ้าอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพิ่มเติมนอกเหนือจากชั่วโมงเรียน	2.90	ปานกลาง	4.05	สูง	1.15
14.วิชาภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าเครียด **	3.30	ปานกลาง	4.70	ต่ำมาก	1.40
15.กิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษส่งเสริม ความคิดสร้างสรรค์	2.60	ปานกลาง	3.75	สูง	1.15

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อความ	เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ				ความแตกต่าง
	ก่อนการเข้ากลุ่มสัมพันธ		หลังการเข้ากลุ่มสัมพันธ		
	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	
16.การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นในตนเอง	2.70	ปานกลาง	3.90	สูง	1.20
17.ในการเรียนภาษาอังกฤษข้าพเจ้าอยากให้ครูเลิกสอนก่อนเวลา * *	1.85	สูง	3.95	ต่ำ	2.10
18.เนื้อหาภาษาอังกฤษมีแต่ความซ้ำซาก * *	2.10	สูง	3.75	ต่ำ	1.65
19.การเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	1.50	ต่ำมาก	4.05	สูง	2.55
20.ข้าพเจ้าชอบมากถ้าวันไหนไม่เรียนภาษาอังกฤษ * *	2.75	ปานกลาง	4.20	ต่ำ	1.45
ค่าเฉลี่ย	2.85	ปานกลาง	4.18	สูง	1.33

** เป็นข้อความเชิงนิเสธ

ภาพประกอบ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 2 และภาพประกอบ 3 พบว่าเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธเพิ่มขึ้นในทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมจาก 2.85 เป็น 4.18 เพิ่มขึ้น 1.33

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 112 คน ที่มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 28 คนและสอบถามความสนใจในการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์จำนวน 20 คน

ระยะเวลาในการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลองเป็นจำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เป็นเวลา 3 วันๆ ละ 4 ครั้ง ตั้งแต่วันที่ 11 – 13 มีนาคม 2552 ณ โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ
2. โปรแกรมการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาและสอบถามความสนใจในการเข้าร่วมการวิจัยจำนวน 20 คน
2. ดำเนินการทดลองตามโปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างวันที่ 11 – 13 มีนาคม 2552 เป็นจำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เป็นเวลา 3 วันๆ ละ 4 ครั้ง
3. หลังเสร็จสิ้นกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์นักเรียนที่เข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ทำแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ t - test แบบ dependent

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มสัมพันธ์สามารถสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

กลุ่มสัมพันธ์สามารถสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้สูงขึ้นหลังการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเนื่องจากปัจจัยดังต่อไปนี้

1. กลุ่มสัมพันธ์เป็นกิจกรรมที่สนุกสนานผลิตพลินนักเรียนได้ฝึกฝนทักษะด้านต่างๆ ในการใช้ภาษาอังกฤษในบรรยากาศที่สนุกสนานและผ่อนคลาย โดยกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นการเรียนผ่านการเล่นเกมต่างๆ มีทั้งเกมการแข่งขันเป็นกลุ่ม เป็นคู่และแข่งขันด้วยตนเอง ซึ่งการเรียนรู้ที่สนองตอบความต้องการตามธรรมชาติของเด็กที่ชอบการแข่งขันและการเล่นเกม ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและผลิตพลินในการร่วมทำกิจกรรมตลอดเวลา ดังเห็นได้จากแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ครั้งนี้พบว่านักเรียนให้คะแนนความสนุกสนานผลิตพลินอยู่ในระดับสูง โดยค่าเฉลี่ยเป็น 4.35 และคะแนนความชอบในการเล่นหรือทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงเช่นกัน โดยค่าเฉลี่ยเป็น 4.20 ในขณะที่ทำกิจกรรมผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักเรียนมีความสนุกสนานผลิตพลินกันตลอดเวลา มีการปรึกษาหารือ ร่วมกันวางแผนงานและมีเสียงหัวเราะกันอย่างสนุกสนานโดยเฉพาะกิจกรรม Hi ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เรียกร้องให้เล่นอีกบ่อยๆ เพราะนักเรียนได้รับความสนุกสนานมากจากการที่ได้คิดสร้างสรรค์ชื่อใหม่ๆ ให้ตนเองและท้าทายเพื่อน ในชื่อที่แปลกๆ ใหม่ๆ ในกิจกรรม Fruit Salad นักเรียนสนุกสนานกับการเลือกเป็นผลไม้ชนิดต่างๆ และคอยตั้งใจฟังเสียงเรียกชื่อของตนเองเพื่อเปลี่ยนที่นั่งกับเพื่อนให้เร็วที่สุดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเจลิยว พินุลชล(2535: 30)และขจิต ฝอยทอง (2543: 49) ที่กล่าวว่ากิจกรรมกลุ่มเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน ผลิตพลินในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้โดยไม่รู้ตัว

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่านักเรียนที่เข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ได้รับทั้งความสนุกสนาน เพลิดเพลินในขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้ ฟังและทบทวนการใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วย

2. กิจกรรมที่นำมาใช้ในกลุ่มสัมพันธ์ครั้งนี้มีความหลากหลายจึงทำให้สามารถตอบสนอง ความสนใจ ความถนัดและความสามารถที่ต่างกันของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และเอาใจใส่ในการเรียนและอยากเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยกลุ่มสัมพันธ์ครั้งนี้มีกิจกรรม 12 กิจกรรม มีทั้งกิจกรรมที่สร้างความคุ้นเคย ฟังทบทวนคำศัพท์ ฟังโครงสร้างทางภาษา และกิจกรรม ทักษะสัมพันธ์ ซึ่งกิจกรรมแต่ละประเภทมีความง่าย ทำท่ายความสามารถและช่วยในการฝึก ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้านต่างๆ ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกคิด ฝึกทำ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมใน การทำกิจกรรมทั้งที่เป็นลักษณะเดี่ยว คู่ กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ รวมทั้งมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษทั้ง ในด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน รวมถึงการแสดงท่าทาง ประดิษฐ์งานศิลปะ เป็นต้น ดังนั้น นักเรียนจึงต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งในการที่จะพัฒนาตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่มในการแข่งขันเกม ทางภาษาต่างๆอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของ รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง (2544: 43) และปริญาดา ยะวงศา (2546: 53) ที่พบว่ากิจกรรมและเกมทางภาษาที่หลากหลายช่วย กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น จากเหตุผลที่กล่าวมานี้นำไปสู่การเรียนรู้ด้วยความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่และอยากที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ดังเห็นได้จากข้อมูล จากแบบสอบถามเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษที่ พบว่านักเรียนประเมินว่าอยากเรียนภาษาอังกฤษให้เก่งอยู่ในระดับสูงและสามารถใช้ภาษาอังกฤษใน การสื่อสาร

3. กลุ่มสัมพันธ์ช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น เนื่องจากกลุ่มสัมพันธ์ครั้งนี้เป็นกิจกรรมเลียนแบบสถานการณ์ในชีวิตประจำวันซึ่งนักเรียน สามารถไปปรับใช้ได้จริงเช่นกิจกรรม May I take your order ? และ Role-Play (การซื้อขายของ) ที่ นักเรียนได้สวมบทบาทในการเป็นคนซื้อและคนขายซึ่งต้องร่วมมือกันวางแผนในการซื้อและเดินหาซื้อ สินค้าตามรายการที่กำหนดให้ถูกต้อง โดยนักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมทำกิจกรรมโดยฝึกทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนครบทุกด้าน ซึ่งทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นรวมถึง มองเห็นคุณค่าและประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังปรากฏในผลการวิเคราะห์แบบสอบถามใน การวัดเจตคติพบว่านักเรียนเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของ ศิริพันธ์ โรจนุตมะ (2541: 59) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรม กลุ่มภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการ เรียนรู้แบบร่วมมือ และพบว่ากิจกรรมกลุ่มภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่สนุก สร้างแรงจูงใจและเจตคติ

ที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตจริง

4. กลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมด้านอารมณ์และสังคมซึ่งส่งผลให้เกิดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะที่ชัดเจน คือ การเรียนรู้ในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นและความกล้าแสดงออก ในส่วนของการเรียนรู้การร่วมกลุ่มสัมพันธ์ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพราะกิจกรรมส่วนใหญ่เน้นการทำงานร่วมกันตลอดเวลา ทั้งที่เป็นคู่ กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รู้จักและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น มีความพยายามมากขึ้น เพื่อความสำเร็จของงานกลุ่มตนเองและนำไปสู่การชอบทำกิจกรรม เห็นได้จากแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษที่พบว่านักเรียนชอบเล่นเกมหรือทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่สูง และในขณะที่ทำกิจกรรมผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักเรียนทุกคนพยายามให้ความร่วมมือกันดีมาก เช่น กิจกรรม Guess the Words เป็นกิจกรรมที่ทุกคนในกลุ่มต้องช่วยกันทายคำศัพท์จากคำที่เพื่อนใบ้คำให้ถูกต้อง นักเรียนแต่ละกลุ่มจะพยายามช่วยเหลือกันเต็มที่แม้ว่านักเรียนบางคนจะทายไม่ถูกก็จะพยายามพูดคำศัพท์ออกมาเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ในกิจกรรม What you need quartet? นักเรียนร่วมมือกันเป็นอย่างดีในการทำงานกลุ่มเพื่อจับคู่บัตรภาพและบัตรคำให้ครบตามรายการที่กำหนด ซึ่งนักเรียนก็สามารถทำภารกิจเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดและถูกต้อง

ในส่วนของการกล้าแสดงออก กิจกรรมส่วนใหญ่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์และมีการตัดสินใจด้วยตัวเอง ทำให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินการซึ่งความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งยังสอดคล้องกับกับผลการศึกษาค้นคว้าของ เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546: 47) และปริญญา ยะวงศา (2546: 53) ที่กล่าวใกล้เคียงกันสรุปได้ว่า หากครูจัดบรรยากาศในการเรียนเป็นกันเองไม่เคร่งครัดจนเกินไป จะทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออกอย่างเต็มที่โดยไม่กลัวการพูดผิด ในขณะที่ทำกิจกรรมผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักเรียนให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่เสมอ เช่น ในกิจกรรม Fruit salad ที่นักเรียนต้องสัมภาษณ์ผลัดกันถามตอบเกี่ยวกับความชอบและไม่ชอบผลไม้ที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นที่จะถามตอบด้วยเสียงที่ดังชัดถ้อยชัดคำ หรือในกิจกรรม Guess the words ที่นักเรียนต้องใบ้คำและทายคำถึงแม้จะถูกหรือผิดแต่นักเรียนก็กล้าที่จะพูด ซึ่งผู้วิจัยสังเกตว่านักเรียนให้ความร่วมมือและมีความพยายามในการทำกิจกรรม

5. วิธีการดำเนินกลุ่มสัมพันธ์ ได้แก่ การสาธิตการทำกิจกรรม การจัดกลุ่มนักเรียนและระยะเวลาในการทำกิจกรรม เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อเจตคติในการเรียนของนักเรียน ในส่วนของการจัดกลุ่มนักเรียนผู้วิจัยได้ละกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถที่แตกต่างกันเพื่อความเหมาะสม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้พยายามเปลี่ยนกลุ่มทำงานอยู่ตลอดเวลาเพื่อสลับสับเปลี่ยนหน้าที่เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีความเท่าเทียมกันในการทำงาน ในขณะที่ดำเนินกิจกรรมผู้วิจัยเห็นว่า

นักเรียนมีความกระตือรือร้นและพอใจกับการแบ่งกลุ่มทำงานทุกครั้ง สอดคล้องกับข้อสรุปของณัฐมา จารุเทียบ (2547: 49) ที่พบว่าการจัดกลุ่มทำงานทั้งประเภทกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่เป็นการคละกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถที่แตกต่างกัน ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกัน และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน จากเหตุผลข้างต้นจึงถือได้ว่าการจัดกลุ่มนักเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน

นอกจากนี้ในส่วนของระยะเวลาในการทำกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมไม่ใช้เวลามากไปหรือน้อยไปและกิจกรรมไม่ยากหรือง่ายเกินไปสำหรับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง อีกทั้งการดำเนินกิจกรรม กระชับ รวดเร็ว โดยใช้เวลาในการทำแต่ละกิจกรรมประมาณ 30-40 นาที ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการศึกษาน่าสนใจ ตื่นเต้น ไม่น่าเบื่อ ทำให้ไม่่วงนอน ตรงตามหลักการในการจัดกิจกรรมเกมทางภาษาซึ่งกรมวิชาการ (2542:35) ได้เสนอแนะไว้ว่า ในการจัดกิจกรรมเกมทางภาษาควรพิจารณาว่าเกมนั้นดำเนินไปอย่างรวดเร็วหรือไม่ และง่ายเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียนหรือไม่

6. การใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนที่หลากหลายในการทำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มีส่วนช่วยให้นักเรียนฝึกภาษาดีขึ้น การใช้รูปภาพ สิ่งของ เกมและเพลง เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและท้าทายในการทำกิจกรรมช่วยให้เข้าใจเนื้อหาและฝึกการใช้ภาษาได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541:105) และ กุศยา แสงเดช (2545:138) ที่ว่า การใช้สื่อการสอนที่หลากหลายจะช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่ากลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ เป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพช่วยสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรจัดกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียนทุกคนและทุกระดับชั้นตามความเหมาะสมเพื่อสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน อันส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. นำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษไปปรับใช้ในชั้นการเรียนปกติโดยพิจารณาตามความเหมาะสมของหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ ระดับชั้นเรียน ระดับความสามารถของนักเรียน จำนวนนักเรียน จำนวนคาบเรียนและเวลา เป็นต้น

2. ควรมีการติดตามผลว่าหลังการจัดกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษแล้วนักเรียนมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษขึ้นหรือไม่ อย่างไร

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆต่อไป
2. ใช้เทคนิคทางจิตวิทยาด้านอื่นในการสร้างเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลภัทร์ พุทธสันติธรรม.(2545).การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติ
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ที่ใช้ชุดการสอนรายวิชาย่อยแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษา ชนิดวิธีการ รูปแบบที่1 กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(มัธยมศึกษาการศึกษ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
กรมวิชาการ. (2540). การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ
-----.(2542).การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพ ฯ : องค์การค้ำคูณสภา.
-----.(2544).หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ :คุรุสภาลาดพร้าว
-----.(2545).สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรขั้น
พื้นฐานพุทธศักราช2544.กรุงเทพฯ:กระทรวงศึกษาธิการ.
กุศยา แสงเดช.(2545). ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา.กรุงเทพฯ: แม็ค.
คมเพชร ฉัตรสุภากุล.(2546).กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. กรุงเทพฯ:คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
เฉลียวศรี พิบูลชล.(2535).การสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ชูชัย สมितिไกร.(2527). คุณคือเจ้าชีวิต. กรุงเทพฯ ฯ : สโมสรนักรบชาย.
ณัฐมา จรูเทียบ.(2547).การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์.(2541) .บทคัดย่อ .ผลของกลุ่มสัมพันธเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน
ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนคร จังหวัดตรัง.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ ฯ:บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
ณัดกิจ ยามาลี.(2543).ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของผู้รับการ
คุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกิดตระการ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว)
กรุงเทพ ฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
ทศพร มณีศรีขำ.(2539).กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาสำหรับครู. กรุงเทพฯ ฯ:ภาควิชาการแนะแนว
และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ทิตินา แชนมณี.(2545).กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ ฯ : นิธิินแอตเวอร์ไทท์กรุ๊ป
- ธัญญา บัวประเสริฐ.(2546).ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โรงเรียนมัธยมศึกษาสันพิทยา เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)กรุงเทพฯ ฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นิรันดร์ จุลทรัพย์.(2544).กลุ่มสัมพันธ์สำหรับการฝึกอบรม. พิมพ์ครั้งที่ 4.สงขลา:เทมการพิมพ์
- นิสรา คำมณี.(2544). ผลของกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ด้านการสูงใจตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นฤมล เลียบสวัสดิ์.(2545).การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยออดกับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประนอม เดชชัย.(2531).นวัตกรรมและแนวปฏิบัติสังคมศึกษา.เชียงใหม่:คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ.(2536).ทัศนคติต่อการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- ปรินดา ยะวงศา.(2546).การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า ความสามารถที่แท้จริง ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จากการร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ. ปรินญาณินพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เปรมวดี รัตกุล.(2541).การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา รูปแบบที่1 และการสอนตามคู่มือครู.ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(มัธยมศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์.(2543).วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ:สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พวงแก้ว เนตรโสภารักษ์.(2533).ผลการใช้กิจกรรมที่มีต่อความร่วมมือในการอภิปรายกลุ่มของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านลานแหลม จังหวัดนครปฐม.ปริญญาโท กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพานิช.(2526).การวัดผลการศึกษา.กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.
- รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง.(2544). กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สุพรรณบุรี. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.(2538).เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
ศิริพันธ์ โจนตมะ.(2541).ค่ายภาษาอังกฤษกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา
อังกฤษและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียน. สารนิพนธ์ ศศ.ม
(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ):ภาควิชาภาษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.กรุงเทพฯ: ถ่ายเอกสาร
- ศิริยา คณิวรานนท์ .(2541) ค่ายภาษาอังกฤษกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน.สาร
นิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ).ภาควิชาภาษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.กรุงเทพฯ: ถ่ายเอกสาร
- ส.วาสนา ประवालพฤษ.(2524).ทัศนคติในแง่จิตวิทยา.วารสารการวัดผลทางการศึกษา. 3(2):
1-6 กันยายน-ธันวาคม.
- สกุณา บุญสูง.(2540).เจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6ที่พูด
ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง.วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.ถ่ายเอกสาร
- สมชาติ กิจยรรยง.(2539). เกมและกิจกรรมผสมผสานเพื่อพัฒนาบุคลากร.กรุงเทพฯ:ซีเอ็ดดูเคชั่น
- สมบัติ กาญจนกิจ.(2544).นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สิริวรรณ ศิริพล.(2536).ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและวิทยวิธีทางการสอน:
การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเรียนการสอน.นนทบุรี :โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อัจฉรา วงศ์โสธร.(2538).แนวทางการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ.กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- อเนก หงษ์ทองคำ.(2542).*นันทนาการกับสังคม*.ในเอกสารประกอบการสอนนันทนาการกับสังคม.
กรุงเทพฯ:คณะพลศึกษา .มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Anatasi , Anne.(1982). *Psychological Testing*. 5 ed. New York: Macmillan, Co,Inc.
- Anufolo,Susan Akudo.(1988, April). “*Effects of Mastery Learning Technique on Students Performance in English Language Syntax in The Secondary School: Achievement and Attitude* ” Dissertation Abstracts International 48(10): 2521-A
- Barron, B.et al. (1993). “ *Collaborative Problem Solving: is Team Performance Greater Than What is Expected From The Most Competent Member ?*” Dissertation Abstracts International. 53 (08) : 4389-B.
- Bennet, Margaret E. *Guidance and Counseling in Group* . New York: McGraw Hill Book Company, 1963
- Buttun,L.(1974). *Development Group Work with Adolescents*. London:University of London Press.
- Burden, Paul R. and David, M. Byrd, (1994). *Methods for Effective Teaching*. Boston : Allyn and Bacon .
- Cantos Gomez, Pascual. (1997). “ *Using Computer – Assisted Language Learning Activities in English :Their Impact on Pupils Motivation (CAI)*” Dissertation Abstracts International. 58(03) : 766.
- Cartwrite, Dorwin and Alvin Zander. (1968) . *Group Dynamics: Research and Theory*. 3 ed New York : Harper and Row Publisher.
- Fox , Suzy, and Spector,Paul E. (2000). “ *Relations of Emotional Intelligence, Practical Intelligence, General Intelligence, and Trait Affectivity with Interview Outcomes : It’s Not All Just “ G”* Journal of Organizational Behavior. 21 :203-220.
- Gibbs , G. and Jenkins. A. (1992) *Teaching Large Class in Higher Education : How to Maintain Quality With Reduced Resource*. London: Kogan Page Limited.
- Henson , Kenneth T. and, Ben,F .Eller. (1999). *Education Psychology for Effective Teaching*. Belmont.
- Hunter , Madline (Madline C). (1995). *Motivation Theory for Teacher*. Thousand OAKS, Calif : Corwin Press.
- Jakobovitz, L.A. (1971). *Foreign Language Learning*. Rowley, Mass: Newberry House.

- Krashen, S.D. (1981). *Principels and Practice in Second Language Acquisition*. New York: Pergamond Press.
- Lambert. Massachusettes : *New Berry House* Goodman, K.S. (1971). "Psycholinguistic : Universals in the Reading Process ,' The Psychology of Second Language Learning. London : Cambridge University Press.
- Lewis, Gordon and Bedson, Gunther. (1999). *Games for Children*. Oxford. Loeser, L.H (1957) . "Some Aspects of Group Dynamics," International Journal GroupPsychotherapy. 1: 5 – 9
- Oller, John W. (1977). *Language Test at School: A Pragmatic Approach*. London: Longman. Rattanavich. Saowalak. (1997) .A Teaching ' s Manual For CLE Teaching of Begibbers.lilinois:Rotary International.
- Patterson, C.H. (1973). *Theories of Counseling and Psychology*. New York : Harper and Row.
- Sauer , Mary Ellen. (1997) " *Self – Selected Reading Partners and Second Graders ' Motivation to Read : A Field Study*," Dissertation Abstracts International 35 (05) : 1129.
- Shaw, Marvin E. (1981). *Group Dynamic – The Psychology of Small Group Behavior*. New York : McGraw – Hill Book Company.
- Stelly,Colette Hood. (1991,March). "*Effects of Whole Language Approach Using Authentic French Texts on Student Comprehension and Attitude*" Dissertation Abstracts International. 52 (09):204
- Welty, Kimberly Sharon Edwards. (1993) . " *The Role of A Meta – Facillitator and The Use of vediotape in Group Dynamics Training*." Masters Abstracts International. 31 (2) : 548 ; Summer.
- Willson, Gary Lynn. (1993). " *The Effects of Guided Imagery on the Ensemble and Performance*" Dissertation Abstracts International. 54 (04) : 1154-A.
- Wright , Andrew, Betteridge and Buckby, Michael. (1994). *Games for Language Learning*. 13 ed. New York : Cambridge University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
1	Hello	1. เพื่อสร้างความสนุกสนานและสร้างความคุ้นเคยก่อนทำกิจกรรม 2. พูดทักทายและแนะนำตนเองและผู้อื่นได้	1. ครูทักทายนักเรียนและบอกจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมครั้งนี้ 2. ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจในการดำเนินของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในแต่ละครั้ง 3. ครูร้องเพลง Hello เป็นการทักทาย ทำท่าทางประกอบให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียนร้องตาม 4. ให้นักเรียนจับคู่ร้องเพลง Hello พร้อมทำท่าทางประกอบเพลงทักทายกันโดยเพิ่มความเร็วในการร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงขึ้นเรื่อยๆและเปลี่ยนคู่ไปเรื่อยๆจนครบทุกคน 5. ครูให้นักเรียนเล่นเกมทักทาย (Hello) และอธิบายวิธีเล่นเกม 6. นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาการทักทายและแนะนำตนเอง 7. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงกิจกรรม Hello	1. เพลง Hello 2. ลูกบอล 3. นกหวีด 4. เกม Hello

ของตนเองและกลุ่มจนเกิด
ความเข้าใจ ปรับเอาการ
เรียนรู้ ที่ได้รับไปใช้ในชีวิต
จริงหลังจากนั้นครูผู้สอน
และผู้เรียนต้องช่วยกันสรุป
ถึงการเรียนรู้ทั้งหมดที่
เกิดขึ้น

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
3	Clock race	1.ถาม ตอบเกี่ยวกับ เวลา 2. ฝึกความคล่องแคล่ว 3. ฝึกการฟัง		1. เข็มนาฬิกาสั้น ยาว 2. ใบงาน
4	Body to Body	1.เพื่อจดจำคำศัพท์ เกี่ยวกับส่วนต่างๆของ ร่างกาย 2. ฝึกปฏิบัติตามคำสั่ง		1.บัตรตัวอักษร 2. แผ่นเพลง 3. โปสเตอร์รูป อวัยวะ
5	What you need quartet?	1.พูดขอร้องได้		1.บัตรภาพ 2. บัตรคำ 3. เกม Pictionary game
6	Fruit Salad	1.บอกความชอบและไม่ ชอบได้ 2. ฝึกการฟังและการพูด		1.บัตรภาพ 2. บัตรคำ 3. ผลไม้จำลอง
7	Tongue Twisters	1.เพื่อฝึกการฟัง พูด และเขียน		1.แถบประโยค 2. บัตรคำ
8	Touch and write (จับให้มันปั่นเป็น กลุ่ม คำ)	1.ฝึกการสะกดคำ 2. ฝึกการทำงานเป็น กลุ่ม		1. ตัวอักษร A-Z 2. นาฬิกาจับเวลา

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
9	May I take your order ?	1.สั่งอาหารและ เครื่องดื่มได้		1.บัตรภาพ 2. เมนูอาหาร
10	Guess the Words	1.ฝึกอธิบายและทาย คำศัพท์เป็น ภาษาอังกฤษ 2.ฝึกการกล้าแสดงออก		1.บัตรคำชุด A บัตรคำชุด B
11	Season Quarter	1. ถามและตอบเกี่ยวกับ สภาพอากาศ		1.บัตรคำ 2. บัตรภาพ 3. แถบประโยค 4. เสื้อผ้า เครื่อง แต่งกาย 5. เพลง Weathet
12	Role - Play	1.บอกความต้องการได้ 2.สอบถามและข้อมูล เกี่ยวกับสี ขนาดและ ราคาของสินค้าได้		1.ของจริง 2. แบงค์เงินปลอม 3. บัตรคำ 4. บัตรภาพ

หมายเหตุ : การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 1 ระยะเวลา 50 นาที

Activity : Game (Hello)

Function : การทักทายและแนะนำตัว (Greeting and Introducing Oneself)

Language Focus : Hello I'm.....What 's your name ?

Hello I'm.....Nice to meet you.

A , this is (my friend) ,B. B, this is A .

จุดประสงค์

1. เพื่อสร้างความสนุกสนานและสร้างความคุ้นเคยก่อนทำกิจกรรม
2. พูดทักทายและแนะนำตนเองและผู้อื่นได้

สื่อและอุปกรณ์

1. เพลง Hello
2. ลูกบอล
3. นกหวีด
4. เกม Hello

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรม

วิธีดำเนินการกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูทักทายนักเรียนและบอกจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมครั้งนี้
2. ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจในการดำเนินของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในแต่ละครั้ง

ขั้นกิจกรรม

1. ครูร้องเพลง Hello (อยู่ในกิจกรรมเสริม) เป็นการทักทาย ทำท่าทางประกอบให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียนร้องตาม

2. ให้นักเรียนจับคู่ร้องเพลง Hello พร้อมทำท่าทางประกอบเพลงทักทายกันโดยเพิ่มความเร็วในการร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงขึ้นเรื่อยๆและเปลี่ยนคู่ไปเรื่อยๆจนครบทุกคน

3. ครูทบทวนการทักทายด้วยประโยค Hello.....Nice to meet you.และ Hello I'm.....Nice to meet you again.

4.ให้นักเรียนออกมา 1 คนโดยสมมติว่าเป็นเพื่อนสนิทครู ครูแนะนำเพื่อนใหม่ให้รู้จักกับนักเรียน โดยใช้ประโยค

ครู : A , this is my friend , B . B, this is A.

A : Hello B , nice to meet you .

B : Hello A , nice to meet you too .

5.ครูให้นักเรียนเล่นเกมทักทาย (Hello) และอธิบายวิธีเล่นเกม

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 8 – 10 คน แต่ละกลุ่มยืนเป็นวงกลม
- ครูแจกลูกบอลให้กลุ่มละ 1 ลูก ครูให้สัญญาณ นักเรียนคนที่ 1 ของแต่ละกลุ่มพูดแนะนำตนเองแล้วโยนลูกบอลให้เพื่อนคนที่ 2 จากนั้นคนที่ 2 ก็พูดแนะนำตนเองและแนะนำเพื่อนคนที่ 1 โดยใช้ประโยค Hello , I am This isแล้วโยนลูกบอลให้คนที่ 3 คนที่ 3 แนะนำตนเองและเพื่อนคนที่ 2 จากนั้นก็เล่นต่อจนครบทุกคน กลุ่มใดแนะนำตนเองและเพื่อนได้รวดเร็วและถูกต้องเป็นผู้ชนะ

คนสุดท้ายของแต่ละกลุ่มออกมาพูดแนะนำเพื่อนในกลุ่มและพูด Nice to meet you .

เพื่อนทุกคนพูด Nice to meet you too . ตอบ

6.ให้นักเรียนเริ่มเล่นเกม

ขั้นอภิปราย

นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาการทักทายและแนะนำตนเอง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงกิจกรรม Hello

หมายเหตุ

1. ถ้ามีเวลาเหลือ ควรให้นักเรียนได้เล่นเกมอีกรอบ โดยเพิ่มความสนุกสนานในการเล่น คือให้นักเรียนสมมติชื่อเป็นนักแสดง นักร้อง กลุ่มใดแนะนำตัวเองและเพื่อนได้รวดเร็วและถูกต้องเป็นผู้ชนะ

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 2 ระยะเวลา 50 นาที

Activity : Masterspell (คำเดี่ยวที่ปวารณา)

Function : คำศัพท์

จุดประสงค์

1. ฝึกการสะกดคำและการออกเสียงคำศัพท์
2. ฝึกการสังเกต
3. ฝึกการทำงานกลุ่ม

สื่อและอุปกรณ์

1. บัตรคำปริศนา (orange, mother, sky, blue, finger, letter, school, radio, milk, table, Pillow, doctor, window, bicycle, house)

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรม

วิธีดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูร้องเพลง “ I am with my friend. ” (อยู่ในกิจกรรมเสริม) เพื่อสร้างบรรยากาศให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกัน

2. ให้นักเรียนร้องตามแล้วทำท่าทางประกอบ

ขั้นกิจกรรม

1. ให้นักเรียนจับกลุ่มโดยครูให้เล่นเกมกระต่ายกลับรัง ให้นักเรียนเป็นกระต่ายและรัง กำหนดให้นักเรียน 2 คน เป็นกระต่ายและ 3 คนเป็นรังกระต่ายให้คนที่เป็นรังยืนจับมือกันล้อมตัวกระต่ายไว้ด้านใน แล้วคอยฟังคำสั่งซึ่งต้องปฏิบัติดังนี้

- Change the net = กระต่ายวิ่งไปหารังใหม่
- Change the rabbit = รังวิ่งไปหากระต่ายตัวใหม่
- Break the net = ทุกคนแยกออกจากกัน แล้วทำรังและกระต่ายกับกลุ่มใหม่ แล้วรอ

ฟังคำสั่งจากครูจนได้กลุ่มละ 5 คน

2. เมื่อนักเรียนได้กลุ่มละ 5 คนแล้ว ครูให้นักเรียนเล่นเกม Masterspell (คำเดียวที่ปรารถนา) โดยอธิบายวิธีการเล่นว่า ครูซ่อนคำปริศนาไว้ 1 คำ ให้นักเรียนสืบหาคำนั้นคือคำว่าอะไร โดยจะบอกใบ้ว่าในคำนั้นมีอักษรอยู่ทั้งหมดกี่ตัว (ไม่บอกว่ามีตัวใดบ้าง) แต่ละกลุ่มต้องช่วยกันคิดและค้นหาคำนั้นคือคำว่าอะไร โดยอาจเดาคำขึ้นมา 1 คำ ที่มีจำนวนตัวอักษรเท่ากับคำปริศนานั้น ซึ่งคำที่เดานั้นจะต้องมีความหมายและสะกดถูกต้องตามพจนานุกรมและต้องไม่เป็นคำเฉพาะ

3. เมื่อกลุ่มที่ 1 ทายคำศัพท์แล้ว ครูจะบอกใบ้ให้ทราบว่าเป็นคำที่เดานั้น มีอักษรที่ถูกทั้งหมดกี่ตัว และถูกตำแหน่งกี่ตัว แล้วให้กลุ่มถัดไปทายต่อไป จนกว่าจะมีกลุ่มใดทายคำได้ถูกต้อง

เช่น คำปริศนาคือ BIRD มี 5 ตัวอักษร

กลุ่มที่ 1 ทาย	<u>d</u> uck	ทายถูก 1 ตัวอักษร	ถูก 0 ตำแหน่ง
กลุ่มที่ 2 ทาย	l <u>i</u> on	ทายถูก 1 ตัวอักษร	ถูก 1 ตำแหน่ง
กลุ่มที่ 3 ทาย	<u>d</u> eer	ทายถูก 2 ตัวอักษร	ถูก 0 ตำแหน่ง
กลุ่มที่ 4 ทาย	<u>b</u> ear	ทายถูก 2 ตัวอักษร	ถูก 1 ตำแหน่ง
กลุ่มที่ 1 ทาย	<u>b</u> ir <u>d</u>	ทายถูก 4 ตัวอักษร	ถูก 4 ตำแหน่ง

(กลุ่มที่ 1 เป็นผู้ชนะ) บันทึกคะแนนของแต่ละกลุ่มไว้

4. เปลี่ยนบัตรคำใหม่ โดยกลุ่มที่ 2 ทายก่อน แล้วทำต่อเหมือน ข้อ 4 ทำไปจนครบทุกบัตรคำ

5. กลุ่มที่ทายคำได้ถูกต้องมากที่สุดชนะ

ขั้นอภิปราย

นักเรียนร่วมกันเขียนคำศัพท์ วาดภาพและระบายสี พร้อมเสนอผลงาน

ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมที่ร่วมกันปฏิบัติ

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 3 ระยะเวลา 50 นาที

Activity : Game (Clock race)
Function : การบอกเวลา (Telling Time)
Language Focus : what time is it ?
It is

จุดประสงค์

- 1.ถาม ตอบเกี่ยวกับเวลา
2. ฝึกความคล่องแคล่ว
3. ฝึกการฟัง

สื่อและอุปกรณ์

1. เข็มนาฬิกาสั้น ยาว
2. ใบงาน

การประเมินผล

- 1.สังเกตพฤติกรรม
- 2.สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรม

วิธีดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูโชว์แผ่นเพลง “ What time is it ? ” (อยู่ในกิจกรรมเสริม)
2. ให้นักเรียนร้องเพลงตามพร้อมปรบมือ

ขั้นกิจกรรม

- 1.ครูให้นักเรียนเล่นเกมแข่งขันบอกเวลา Game (Clock race) โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเท่าๆกัน
- 2.ครูอธิบายขั้นตอนการเล่นเกม
 - ครูใช้ซอล์ควาตรูปนาฬิกาบนพื้น 2 เรือน นักเรียนแต่ละทีมยืนห่างจากนาฬิกาเท่าๆกันโดยนักเรียน 2 แรกของแต่ละกลุ่มถือเข็มสั้น 1 คน ถือเข็มายาว 1 คน
 - ครูอธิบายให้นักเรียนฟังว่านักเรียนจะต้องตะโกนถามเวลาครูดังๆว่า What time is it ? ครู

ตะโกนบอกเวลาเช่น It 's nine o'clock . นักเรียนสองคนจากแต่ละกลุ่มจะต้องวิ่งถือเข็มนาฬิกาว่างบนพื้นและชี้ที่ตัวเลข 9 และ 12 เพื่อแสดงเวลาที่วิทยากรบอก กลุ่มใดที่ชี้เวลาได้ถูกต้องและเร็วที่สุดจะได้รับคะแนน

3.ให้นักเรียนตะโกนถามเวลาและครูตะโกนบอกเวลาใหม่โดยให้นักเรียนสองคนซึ่งไม่ใช่คนเดิมจากแต่ละกลุ่มวิ่งนำเข็มนาฬิกา มาบอกเวลา เกมจะดำเนินต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าทีมใดจะได้คะแนน 10 คะแนน

ขั้นอภิปราย

นักเรียนร่วมกันอภิปรายการถาม-ตอบเกี่ยวกับเวลา

ขั้นสรุป

- 1.นักเรียนทำใบงานเกี่ยวกับเวลา
- 2.ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงาน

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 4 ระยะเวลา 50 นาที

Activity : Body to Body

Function : Parts of the body

Language Focus : Vocabulary

จุดประสงค์

1. เพื่อจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่างๆของร่างกาย
2. ฝึกปฏิบัติตามคำสั่ง

สื่อและอุปกรณ์

1. บัตรตัวอักษร
2. แผ่นเพลง
3. โปสเตอร์รูปอวัยวะ

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรม
3. ความสามารถในการฟัง

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูแสดงแผ่นเพลง Head and Shoulders (อยู่ในกิจกรรมเสริม)
2. นักเรียนร่วมกันร้องพร้อมทำท่าทางประกอบ
3. ครูทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่างๆของร่างกายโดยใช้โปสเตอร์ที่เตรียมไว้

ขั้นกิจกรรม

1. ให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมใหญ่ แบ่งวงในและวงนอกและให้จับคู่กันระหว่างคนในวงในและวงนอกโดยหันหน้าเข้าหากัน

2. ครูอธิบายให้นักเรียนฝึกการจำคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกายโดยครูจะเป็นคนออกคำสั่ง โดยใช้ อวัยวะ 2 อย่างและนักเรียนที่คู่กันจะต้องนำอวัยวะทั้ง 2 มาสัมผัสกัน เช่น ครูสั่ง finger to head นักเรียนจะต้องเอานิ้วมือแตะกับศีรษะของตัวเอง หรือ hand to ear นักเรียนจะต้องเอามือแตะที่หูของตัวเอง เป็นต้น

- 3.เมื่อครูพูดว่า Body to Body นักเรียนจะต้องเปลี่ยนคู่มือโดยวิ่งสลับที่กับคนในวงของตน
- 4.คู่ใดที่ไม่สามารถทำตามคำสั่งหรือทำช้ากว่าคู่อื่นจะต้องออกมาอยู่กลางวงและเป็นผู้ออกคำสั่งให้เพื่อนปฏิบัติ

5.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4 กลุ่ม ครูแจกกระดาษโปสเตอร์ กลุ่มละ 2 แผ่นนำมาต่อกัน แล้วให้เพื่อนในกลุ่มนอนแล้วทาบวาดรูปร่างของเพื่อนแล้วตกแต่งอวัยวะแล้วเขียนคำศัพท์

ขั้นอภิปราย

ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรม

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 5 ระยะเวลา 50 นาที

Activity : Game : What you need quartet?

Function : การขอร้อง (Making Requests)

Language Focus : May I have a

Yes, you may.

No , you may not.

จุดประสงค์

1. พูดขอร้องได้

สื่อและอุปกรณ์

1. บัตรภาพ
2. บัตรคำ
3. เกม Pictionary game

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรม
3. ความสามารถในการฟัง

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูร้องเพลง If you're happy (อยู่ในกิจกรรมเสริม) พร้อมให้นักเรียนทำท่าทางตามเพลง

ขั้นกิจกรรม

1. นักเรียนเล่นเกม Pictionary game โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันจับคู่บัตรภาพกับบัตรคำเกี่ยวกับกีฬาและอุปกรณ์กีฬาประเภทต่าง ๆ นักเรียนกลุ่มใดปฏิบัติได้เร็วและถูกต้องมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

2. ครูและนักเรียนตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ทั้งหมดพร้อมๆกัน

3. ครูทบทวนการขอร้อง โดยใช้ประโยค May I have.....? การตอบรับ Yes , you may . และตอบปฏิเสธด้วย No, you may not . โดยให้นักเรียนจับกลุ่มๆละ 4-5 คน ขอร้องของจากเพื่อน 1-2 ชิ้น

4.นักเรียนเล่นเกม “สิ่งจำเป็นสี่อย่าง (What you need quartet)” โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 4 คน

5.ครูนำบัตรภาพสิ่งของในกีฬาแต่ละประเภทมาคละกัน

6.ครูอธิบายวิธีการเล่นเกม

- แจกภาพกลุ่มละ 1 ชุดจำนวน 16 ใบ
- ผู้เล่นแต่ละคนได้รับบัตรภาพคนละ 2 ใบ ที่เหลือวางไว้ตรงกลาง
- ผู้เริ่มเล่นจะถามนักเรียนคนที่ 2 May I have a racquet ?
- คนที่ 2 ตอบตามความเป็นจริง ถ้ามีตอบ Yes , you may . ถ้าไม่มีตอบว่า No, you may not .
- ถ้าคนที่ 2 มี ก็ให้ภาพ racquet กับคนที่ 1 ถ้าไม่มีคนที่ 1 ต้องหยิบจากตรงกลางขึ้นมาแล้วเลือกทิ้งไป 1 ใบ นำไปไว้ล่างสุดของกอง
- คนแรกที่มีรวมภาพอุปกรณ์กีฬาครบ 4 ใบ ในชนิดนั้นๆเป็นผู้ชนะ

7.ครูตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน

ขั้นอภิปราย

นักเรียนเล่นเกม ครูสังเกตความถูกต้องของการพูดเพื่อแก้ไข

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปกิจกรรมที่ปฏิบัติ

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 6 ระยะเวลา 50 นาที

Activity : เกม Fruit Salad

Function : ความชอบและไม่ชอบ (Asking about Likes and Dislikes)

Language Focus : What kind of fruits do you like ?

I like

จุดประสงค์

1. บอกความชอบและไม่ชอบได้
2. ฝึกการฟังและการพูด

สื่อและอุปกรณ์

1. บัตรภาพ
2. บัตรคำ
3. ผลไม้จำลอง

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรม
3. ความสามารถในการฟัง-พูด

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูร้องเพลง Down and up (อยู่ในกิจกรรมเสริม) พร้อมให้นักเรียนทำท่าทางตามเพลง

ขั้นกิจกรรม

1. ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม ครูเดินรอบๆวงกลมเพื่อให้นักเรียนหยิบบัตรภาพผลไม้คนละ 1

ภาพ

2. ครูพูดชื่อผลไม้ 2 ชนิด นักเรียนที่มีภาพนั้นจะต้องยกมือขึ้นและพูดว่า Here's ชื่อผลไม้ แล้วรีบลุกขึ้นเปลี่ยนที่กับอีกคน เช่นครูพูดว่า mango , orange

- นักเรียนที่ถือรูปภาพ mango พูดว่า Here 's mango

- นักเรียนที่ถือรูปภาพ orange พูดว่า Here 's orange แล้วสองคนก็วิ่งสลับที่กัน

3. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อยๆจนกว่านักเรียนทุกคนจะมีโอกาสได้ลุกขึ้นเปลี่ยนตำแหน่ง

4. จากนั้นครูพูดว่า Fruit Salad ซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องลุกขึ้นเปลี่ยนตำแหน่ง

5. ครูอาจร่วมเล่นโดยนั่งแทนตำแหน่งนักเรียนขณะลุกสลับตำแหน่งกัน นักเรียนที่ไม่มีที่นั่งจะต้องเป็นผู้บอกชื่อผลไม้ต่อไป

6. ครูสาธิตการเล่นเกมนิยามภาพผลไม้ให้นักเรียน เสร็จแล้วถามนักเรียน What kind of fruits do you like? ครูถามจนพบเพื่อนที่ได้ภาพเดียวกันครบ 5 คน เมื่อนักเรียนเข้าใจแล้ว ให้นักเรียนทำกิจกรรม 10 นาที

7. กลุ่มที่ชนะคือกลุ่มแรกที่หาเพื่อนที่ได้ผลไม้ชนิดเดียวกันครบ 5 คน

8. นักเรียนทำกิจกรรมสำรวจ โดยครูกำหนดสถานการณ์

9. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 10 คน แต่ละกลุ่มจะได้รับใบงาน ถามเพื่อน What kind of fruits do you like? ใส่ข้อมูลลงในใบงานโดยกำหนดให้เวลาทำกิจกรรม 15 นาที

ขั้นอภิปราย

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป โดยครูถามคำถาม

- What kind of fruits do your class like?
- Is your guess right or wrong?

ขั้นสรุป

จากนั้นให้นักเรียนนำเสนอข้อมูลในการทำกิจกรรมจากทุกกลุ่ม มารวมกันและนำเสนอในรูปแบบแผนภูมิ

Instruction : Write your favorite fruit and guess what kind of fruits your friends like

Ask your friend to check your guess, Is it right ?

My favorite fruit is..... Guess : My class' s favorite fruit is.....		
Fruit	Survey	Total
		
		
		
		
		
		
		
		
		
		

My guess is ☐ right.

☐ wrong.

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 7 ระยะเวลา 50 นาที

Activity : เกม Tongue Twisters

Function : Listening and Speaking

Language Focus : Sentence

- She sells sea shells on the sea shore
- Better Botter bought some butter
- Peter Piper picked a peck of peper

จุดประสงค์

1. เพื่อฝึกการฟัง พูด และเขียน

สื่อและอุปกรณ์

1. แถบประโยค
2. บัตรคำ

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรม
3. ความสามารถในการฟัง-พูด

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูอธิบายวิธีการเล่นเกม Tongue Twisters

ขั้นกิจกรรม

1. โดยให้นักเรียนยืนเรียงแถวตอน 5 คน
2. นักเรียนคนแรกของแต่ละแถวจะออกมาฟังประโยคจากครูพูดและนักเรียนจะต้องจดจำประโยคดังกล่าวให้ได้ภายใน 20 วินาที หลังจากนั้นจะต้องวิ่งกลับไปยังกลุ่มของตนและกระซิบบอกประโยคที่ได้ยินแก่เพื่อนคนที่ยืนถัดไป เพื่อนคนดังกล่าวก็จะต้องบอกสิ่งที่ได้ยินให้แก่เพื่อนคนถัดไป จนถึงนักเรียนคนสุดท้ายของแต่ละกลุ่มที่จะต้องออกมาข้างนอกและบอกสิ่งที่ตัวเองได้ยินมาให้ครูและเพื่อนๆ ฟัง
3. ครูเปลี่ยนประโยคในรอบต่อไปเรื่อยๆ

4.ครูตรวจความถูกต้องในการพูดกลุ่มไหนพูดคำหรือประโยคได้ถูกต้องที่สุดก็จะชนะ

5.ครูให้นักเรียนวางแผนกันในกลุ่มในการทำกิจกรรมใหม่โดย คนที่1 จะต้องอ่านคล่องและคนสุดท้ายจะต้องเขียนได้

6.โดยครูจะให้นักเรียนคนที่ 1 ของแถวออกมาอ่านแถบประโยคแล้วไปกระซิบบอกนักเรียนคนถัดไปต่อไปเรื่อยๆจนถึงคนสุดท้ายที่ต้องเขียนประโยคที่ได้ยิน

ขั้นอภิปราย

ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจดูความถูกต้อง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมที่ทำ

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 8 ระยะเวลา 50 นาที

Activity : Touch and write (จับให้มันขึ้นเป็นคำ)

Function : Vocabulary

จุดประสงค์

1. ฝึกการสะกดคำ
2. ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม

สื่อและอุปกรณ์

1. ตัวอักษร A-Z
2. นาฬิกาจับเวลา

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรม

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูพูดถึงประโยชน์ของการเรียนรู้คำศัพท์

ขั้นกิจกรรม

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 4 คน
2. ครูสาธิตการเล่นโดยให้ตัวแทนนักเรียน 1 คน ออกมาเลือกหยิบบัตรตัวอักษร ที่ครูคว่ำไว้ เมื่อดูแล้วให้กลับไปทีกลุ่มแล้วบอกตัวอักษรที่ตนได้ให้เพื่อนรู้ ครูใช้เวลา 5 นาที ให้ทุกคนในกลุ่มช่วยกันคิดคำศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วยตัวอักษรนั้นให้มากที่สุด แล้วเขียนลงในกระดาษ
3. เริ่มทำกิจกรรมโดยให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมา กลุ่มละ 1 คน ดูตัวอักษร เมื่อรู้ตัวอักษรว่าเป็นตัวใดแล้วก็รีบวิ่งกลับไปบอกเพื่อนแล้วช่วยกันคิดเขียนคำใส่กระดาษให้ได้มากที่สุดก่อนที่ครูจะเป่านกหวีดหมดเวลา 5 นาที แล้วนำกระดาษส่งครู
4. ทำเหมือนข้อ 4 แต่ส่งตัวแทนคนใหม่ เพื่อจับตัวอักษรตัวใหม่ ทำเช่นนี้จนครบ 4 รอบ

ชั้นอภิปราย

ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันตรวจคำตอบของกลุ่มอื่นว่าเขียนคำศัพท์ถูกต้องกี่คำ กลุ่มที่สามารถเขียนคำได้ถูกต้องมากที่สุดชนะ

ชั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปกิจกรรมที่ทำ

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 9 ระยะเวลา 50 นาที

Activity : Game (May I take your order ?)

Function : Order Food and Drink

Language Focus : May I take your order ?

- Yes, I would like

จุดประสงค์

- 1.สั่งอาหารและเครื่องดื่มได้

สื่อและอุปกรณ์

- 1.บัตรภาพ
- 2.เมนูอาหาร

การประเมินผล

- 1.สังเกตพฤติกรรม
- 2.สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรม
3. ความสามารถในการฟัง-พูด

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

- 1.ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มโดยใช้เทคนิค Revealing นักเรียนทนายภาพ
2. ครูทบทวนประโยค I'm hungry. I would like..... และประโยค I'm thirsty. I would like..... โดยครูพูดและทำท่าทางประกอบ จากนั้นครูชูภาพแล้วให้นักเรียนพูดประโยค
3. ครูสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหาร โดยสมมติว่าครูเป็นพนักงานเสิร์ฟ นักเรียนเป็นลูกค้า ครูแจกภาพให้นักเรียน 1 ภาพ ครูถามโดยใช้ประโยค May I take your order ? นักเรียนตอบคำถามตามรูปอาหารหรือเครื่องดื่มที่ได้รับ Yes, I would like.....จากนั้นครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แจกภาพกลุ่มละ 1 ภาพแล้วผลัดกันถามตอบ

ขั้นกิจกรรม

1. นักเรียนเล่นเกม “May I take your order ? ” โดยครูอธิบายขั้นตอนการเล่นดังนี้
 - แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 6 คน 1 คนเป็นพนักงานเสิร์ฟ 1 คนเป็นพ่อครัว คนอื่นๆเป็นลูกค้า

- ครูแจกเมนูอาหารให้แต่ละกลุ่ม
- นักเรียนแข่งขันเกมสั่งอาหารโดยใช้เมนูที่ครูกำหนด
- กลุ่มใดสั่งได้อาหารและเครื่องดื่มครบทุกคนก่อน เป็นฝ่ายชนะ

2. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนเรื่องการสั่งอาหารและเครื่องดื่ม

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 10 ระยะเวลา 50 นาที

Activity : Guess the Words

Function : คำศัพท์

Language Focus : Vocabulary

จุดประสงค์

1. ฝึกอธิบายและทายคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ
2. ฝึกการกล้าแสดงออก

สื่อและอุปกรณ์

- 1.บัตรคำชุด A บัตรคำชุด B

การประเมินผล

- 1.สังเกตพฤติกรรม
- 2.สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรม

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูอธิบายวิธีการเล่นเกม Guess the Words
2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยให้ยืนเป็นแถวตอน นักเรียนคนแรกหัวแถวจะทำหน้าที่ใบ้คำ ส่วนคนที่ 2 ทำหน้าที่ทายคำ และคนสุดท้ายทำหน้าที่ชูบัตรคำ แต่ละแถวห่างกัน 2 เมตร
3. ให้นักเรียนที่ทำหน้าที่ใบ้คำ หันหน้าไปหาเพื่อนในกลุ่มที่เหลือ

ขั้นกิจกรรม

1. ครูแจกบัตรคำชุด A และ B สลับแถวกันไปให้กับผู้ชูบัตรคำ แถวละ 1 ชุด โดยห้ามให้ผู้ทายคำเห็น โดยอธิบายว่า นักเรียนมีเวลา 15 นาทีในการใบ้คำและทายคำทั้งหมด 10 คำ โดยผู้ชูบัตรคำจะค่อยๆชูบัตรคำทีละใบ้ให้กับผู้ใบ้คำ โดยผู้ใบ้คำต้องพยายามใช้ภาษาอังกฤษอธิบายคำศัพท์ในบัตรคำให้กับผู้ทายคำ
2. กลุ่มใดที่ทายคำศัพท์ทั้งหมด 10 คำได้ก่อน จะเป็นกลุ่มที่ชนะ

ขั้นอภิปราย

ให้นักเรียนสรุปวาดรูปและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไปคำ

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปกิจกรรมที่ทำ

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 11 ระยะเวลา 50 นาที

Activity : Game (Season Quarter)

Function : สภาพอากาศ (Asking and Talking about the Weather)

Language Focus : What the weather like?

- It 's raining.

จุดประสงค์

1. ถามและตอบเกี่ยวกับสภาพอากาศ

สื่อและอุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ
3. แถบประโยค
4. เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย
5. เพลง Weather

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรม

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. นักเรียนร้องเพลง Weather และทำท่าทางประกอบ
2. ครูสอบถามสภาพอากาศโดยใช้ประโยค What is the weather like ? และตอบด้วย

It 'sโดยนักเรียนบอกสภาพอากาศจากบัตรภาพที่ครูแสดงที่ละใบ

ขั้นกิจกรรม

1. นักเรียนสนทนาเป็นคู่ โดยผลัดกันถาม ตอบ จากบัตรภาพที่ครูให้คนละ 2 บัตร
2. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “ ใส่เสื้อตามฤดู ” (Season Quarter) โดยครูกำหนด

สถานการณ์

3. ครูอธิบายขั้นตอนวิธีการเล่นเกม
- นำเสื้อผ้า อุปกรณ์ ที่จะเล่นเกมวางไว้ตรงกลางห้อง

- นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4 กลุ่มๆ ละเท่าๆกัน โดยมีตัวแทนนักเรียนทั้งห้อง 1 คน ทำหน้าที่นักพยากรณ์อากาศ

- แต่ละกลุ่มส่งตัวแทน กลุ่มละ 1 คน ออกมายืนหน้าห้องและถามนักพยากรณ์อากาศ

What is the weather like ? นักพยากรณ์อากาศตอบสภาพอากาศ ตัวแทนนักเรียน 4 คน ต้องวิ่งไปหยิบเสื้อผ้า กลุ่มใดหยิบได้ถูกต้องก่อนได้ 1 คะแนน

- กลุ่มที่ชนะคือกลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุด

4. นักเรียนเริ่มเล่นเกม

ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมเกี่ยวกับการถามสภาพอากาศ

โปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 12 ระยะเวลา 50 นาที

Activity : Role - Play

Function : การซื้อขาย (Selling and Buying)

Language Focus : I want to buy a.....

What size do you want ? XL, please.

What color do you want ? Blue, please.

How much is this ? It isbath.

จุดประสงค์

1. บอกความต้องการได้
2. สอบถามและข้อมูล เกี่ยวกับสี ขนาดและราคาของสินค้าได้

สื่อและอุปกรณ์

1. ของจริง
2. แบงค์เงินปลอม
3. บัตรคำ
4. บัตรภาพ

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรม

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูแสดงภาพเกี่ยวกับเสื้อผ้า นักเรียนบอกคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ

ขั้นกิจกรรม

1. นักเรียนเล่นเกม The wind blows..... โดยครูแจกบัตรภาพเสื้อผ้าให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น จากนั้นให้นักเรียนเป็นวงกลม ครูพูด The wind blows the student who has (red shirt)นักเรียนที่มีรูปภาพตามที่ครูพูดต้องวิ่งไปสลับที่กัน

2. ครูทบทวนการถามสี ขนาด และราคาเสื้อผ้าโดยใช้บัตรภาพเสื้อผ้าที่มีราคาติดแล้วแสดงให้นักเรียนดูและถามด้วยประโยคดังนี้แล้วให้นักเรียนตอบ

- What size do you want ? XL,

- What color do you want ? Blue, please.

- How much is this ? It isbath.

3. นักเรียนทำกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) โดยครูกำหนดสถานการณ์ You are at the Mall. You want to buy new clothes for camping.

4. ครูอธิบายขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติ

- นักเรียนจับคู่ 2 คน

- นักเรียนคนที่ 1 เป็นลูกค้า คนที่ 2 เป็นคนขาย

- ลูกค้าถามคนขายเกี่ยวกับสี ขนาดและราคา

- คนขายตอบเกี่ยวกับสี ขนาด และราคา

5. ครูถามตรวจความเข้าใจและสาธิตการทำกิจกรรมโดยนักเรียนออกมา 2 คน โดยสมมติว่าเป็นลูกค้ากับคนขายแล้วให้แสดงการซื้อขายเสื้อผ้าให้เพื่อนดู

6. นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ โดยใช้เสื้อผ้าของจริงที่นักเรียนนำมาและกำหนดราคาเอง

ขั้นอภิปราย

นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนเกี่ยวกับการซื้อขาย การบอกความต้องการ การถามตอบ

เกี่ยวกับขนาด สีและราคาเสื้อผ้า

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนสรุปการทำกิจกรรม

กิจกรรมเสริม

Hello Hello ,Hello , Hello. Hello how do you do ? I'm glad to be with you. Hello ,Hello , Hello La la la la la la La la la la la la	I am with my friend I am with my friend. I am with my friend You are all my good friend. I am with my friend
If you're happy If you're happy and you know it , <u>clap you hand</u>. If you're happy and you know it , <u>clap you hand</u>. If you're happy and you know it , And you really ought so show, If you're happy and you know it , <u>clap you hand</u>. ♦ stamp your feet ♦ not your head ♦ pull your ears ♦ do all them	Down and up Down and up and <u>walk, walk, walk</u>. Down and up and <u>walk, walk, walk</u>. We <u>walk</u> to the left and we <u>walk</u> to the right. We turn around and <u>walk, walk, walk</u> ♦ run ♦ hop ♦ swim ♦ fly ♦ dance
What time is it ? One o'clock, two o'clock, three o'clock, and four o'clock, Can you tell me ? "What time is it ?" Do you know ? Please tell me, me,me,me,me.	Head Shoulders Knees and Toes Head shoulders knees and toes, knees and toes Head shoulders knees and toes, knees and toes Two eyes , two ears , one nose , and one mouth Head shoulders knees and toes, knees and toes

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น ความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมาก

ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนบ้างแต่ไม่มาก

น้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ด้านความรู้สึกและอารมณ์ ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบ					
2.	ข้าพเจ้ารู้สึกสนใจที่จะเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ					
3.	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานในชั่วโมงเรียน ภาษาอังกฤษ					
4.	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้า ไม่อยากมาโรงเรียน					
5.	บรรยากาศการจัดกิจกรรมวิชา ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ					
6.	วิชาภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าเครียด					
7.	ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาอังกฤษให้เก่ง					
8.	ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษข้าพเจ้า อยากให้ครูเลิกสอนก่อนเวลา					
9.	ด้านความคิดเห็น ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก					
10.	การเล่นเกมภาษาอังกฤษทำให้คนขาด ระเบียบวินัย					
11.	กิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษส่งเสริม ความคิดสร้างสรรค์					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12.	ด้านความคิดเห็น การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นในตนเอง					
13.	เนื้อหาภาษาอังกฤษมีแต่ความซ้ำซาก					
14.	การเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
15.	ด้านการแสดงพฤติกรรม ข้าพเจ้าขออาสาทำกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ					
16.	ข้าพเจ้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับผู้อื่น					
17.	ข้าพเจ้ากล้าแสดงออกโดยใช้ภาษาอังกฤษ					
18.	ถ้าเปิดชุมนุมภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะขอสมัครเป็นสมาชิก					
19.	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากชั่วโมงเรียน					
20.	ข้าพเจ้าไม่สนใจเรียนภาษาอังกฤษ					

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคน

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อชื่อสกุล	นางสาวสุณี แสงทอง
วัน เดือน ปีเกิด	28 มิถุนายน 2516
สถานที่เกิด	นนทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	หมู่บ้านศรีประจักษ์ 5 เลขที่ 99/85 ต. บางบัวทอง อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครูอันดับ คศ. 2
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดทองสุทธาราม แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2530	ประถมศึกษา จากโรงเรียนเทศบาลวัดละหาร อ. บางบัวทอง จ.นนทบุรี
พ.ศ.2536	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนบางบัวทอง อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี
พ.ศ. 2540	ครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) จากสถาบันราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ.2551	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ